

UDVALGTE AFTALER OG RETSAKTER

EDINBURGH-AFGØRELSEN

11.-12. december 1992

DANMARK OG DEN EUROPÆISKE UNION

Det Europæiske Råd mindede om, at den i Maastricht undertegnede Traktat ikke kan træde i kraft, medmindre alle tolv medlemsstater har ratificeret den i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser, og det bekræftede betydningen af at afslutte processen snarest muligt som foreskrevet i artikel R i Traktaten uden at genåbne den nuværende tekst. Det Europæiske Råd noterede sig, at Danmark den 30. oktober forelagde medlemsstaterne et dokument med titlen "Danmark i Europa", hvori følgende punkter fremhæves som særlig vigtige:

- den forsvarspolitiske dimension,
- tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union,
- unionsborgerskab,
- samarbejde på området retlige og indre anliggender,
- åbenhed og gennemsækelighed i Fællesskabets beslutningsproces,
- faktisk gennemførelse af nærhedsprincippet,
- fremme af samarbejdet mellem medlemsstaterne for at bekæmpe arbejdsløsheden.

På denne baggrund er Det Europæiske Råd blevet enigt om følgende kompleks af ordninger, som er fuldt forenelige med Traktaten, og hvormed der tages sigte på at afhjælpe de danske problemer, hvorfor ordningerne udelukkende gælder for Danmark og ikke for andre nuværende eller kommende medlemsstater:

- a) En afgørelse om visse problemer, som Danmark har rejst vedrørende Traktaten om Den Europæiske Union (bilag 1). Denne afgørelse vil få virkning på den dato, hvor Traktaten om Den Europæiske Union træder i kraft;
- b) Erklæringerne i bilag 2.

Det Europæiske Råd har også taget de ensidige erklæringer i bilag 3, som vil blive knyttet til den danske akt om ratifikation af Traktaten om Den Europæiske Union, til efterretning.

BILAG 1

AFGØRELSE TRUFFET AF STATS- OG REGERINGSCHEFERNE, FORSAMLET I DET EUROPÆISKE RÅD, OM VISSE PROBLEMER, SOM DANMARK HAR REJST VEDRØRENDE TRAKTATEN OM DEN EUROPÆISKE UNION

Stats- og regeringscheferne, forsamlet i Det Europæiske Råd, hvis regeringer har undertegnet Traktaten om Den Europæiske Union, der består af uafhængige og suveræne stater, som frit har besluttet, at de i overensstemmelse med de eksisterende Traktater i fællesskab vil udøve visse af deres kompetencer,

296

- som i overensstemmelse med Traktaten om Den Europæiske Union ønsker at løse særlige problemer, der i øjeblikket består specielt for Danmark, og som Danmark har rejst i sit memorandum "Danmark i Europa" af 30. oktober 1992,
- som henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Edinburgh om nærhed og åbenhed, som noterer sig erklæringerne fra Det Europæiske Råd i Edinburgh om Danmark,
- som tager de ensidige erklæringer til efterretning, som Danmark har afgivet ved samme lejlighed, og som vil blive knyttet til Danmarks ratifikationsakt,
- som noterer sig, at Danmark ikke agter at gøre brug af de efterfølgende bestemmelser på en sådan måde, at det hindrer et snævrere samarbejde og virke blandt medlemsstater, der er foreneligt med Traktaten, og som ligger inden for rammerne af Unionen og dens målsætninger,

er blevet enige om følgende afgørelse:

AFSNIT A. Borgerskab

Bestemmelserne vedrørende unionsborgerskab i anden del af Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab giver medlemsstaternes statsborgere de yderligere rettigheder og den yderligere beskyttelse, der nævnes i den pågældende del. De træder ikke på nogen måde i stedet for nationalt statsborgerskab. Spørgsmålet om, hvorvidt en person besidder statsborgerskab i en medlemsstat, afgøres udelukkende efter vedkommende medlemsstats egen lovgivning.

AFSNIT B. Den Økonomiske og Monetære Union

1. Protokollen om visse bestemmelser vedrørende Danmark, der er knyttet til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, giver Danmark ret til at underrette Rådet for De Europæiske Fællesskaber om sin holdning vedrørende

deltagelse i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union. Danmark har meddelt, at det ikke vil deltage i tredje fase. Denne meddelelse vil få virkning samtidig med, at denne afgørelse træder i kraft.

2. Danmark vil derfor ikke deltage i ordningen med en fælles valuta og vil ikke være bundet af de regler vedrørende økonomisk politik, som kun gælder for medlemsstater, der deltager i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union, og det vil bevare sine nuværende beføjelser med hensyn til pengepolitik i henhold til danske love og forskrifter, herunder Danmarks Nationalbanks beføjelser i pengepolitiske anliggender.
3. Danmark vil deltage fuldt ud i anden fase af Den Økonomiske og Monetære Union og vil fortsat deltage i valutasamarbejdet inden for EMS.

AFSNIT C. Forsvarspolitik

297

Stats- og regeringscheferne tager til efterretning, at Danmark efter opfordring fra Den Vesteuropæiske Union (WEU) har fået status som observatør i denne organisation. De noterer sig også, at intet i Traktaten om Den Europæiske Union forpligter Danmark til at blive medlem af WEU.

I overensstemmelse hermed deltager Danmark ikke i udarbejdelsen og gennemførelsen af afgørelser og aktioner inden for Unionen, som har indvirkning på forsvarsområdet, men Danmark vil ikke hindre, at der udvikles et snævrere samarbejde mellem medlemsstater på dette område.

AFSNIT D. Retlige og indre anliggender

Danmark vil deltage fuldt ud i samarbejdet om retlige og indre anliggender på grundlag af bestemmelserne i afsnit VI i Traktaten om Den Europæiske Union.

AFSNIT E. Afsluttende bestemmelser

Denne afgørelse får virkning på den dato, hvor Traktaten om Den Europæiske Union træder i kraft; dens gyldighedsperiode bestemmes efter artikel Q og artikel N, stk. 2, i denne Traktat.

Danmark kan til enhver tid i overensstemmelse med sine forfatningsmæssige bestemmelser underrette de øvrige medlemsstater om, at det ikke længere ønsker at benytte sig af alle eller en del af bestemmelserne i denne afgørelse. I så fald vil Danmark fuldt ud gennemføre alle til den tid gældende relevante foranstaltninger, som er truffet inden for rammerne af Den Europæiske Union.

BILAG 2

ERKLÆRINGER FRA DET EUROPÆISKE RÅD

ERKLÆRING OM SOCIAL- OG ARBEJDSMARKEDSPOLITIK, FORBRUGER- OG MILJØANLIGGENDER SAMT FORDELINGSPOLITIK

1. Traktaten om Den Europæiske Union er ikke til hinder for, at de enkelte medlemsstater opretholder eller indfører strengere beskyttelsesforanstaltninger, som er forenelige med EF-Traktaten,
 - med hensyn til arbejdsvilkår og socialpolitik (Artikel 118 A, stk. 3, i EF-Traktaten og artikel 2, stk. 5, i aftalen om social- og arbejdsmarkedspolitikken indgået mellem Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater med undtagelse af Det Forenede Kongerige),
 - med henblik på at opnå et højt forbrugerbeskyttelsesniveau (Artikel 129 A, stk. 3, i EF-Traktaten),
 - med henblik på at forfølge miljøbeskyttelsesmålsætningen (Artikel 130 T i EF-Traktaten).
2. De bestemmelser, der indføres med Traktaten om Den Europæiske Union, herunder bestemmelserne om Den Økonomiske og Monetære Union, giver den enkelte medlemsstat mulighed for at føre sin egen fordelingspolitik og for at opretholde eller forbedre sin sociale standard.

ERKLÆRING OM FORSVAR

Det Europæiske Råd tager til efterretning, at Danmark vil afstå fra sin ret til at varetage formandskabet for Unionen i alle tilfælde, hvor der er tale om at udarbejde og iværksætte afgørelser og aktioner under Unionen, der har indvirkning på forsvarsområdet. De regler for overtagelse af formandskabet, der normalt gælder, hvis en formand er ude af stand til at varetage sit hverv, finder da anvendelse. Disse regler finder tillige anvendelse med hensyn til Unionens repræsentation i internationale organisationer, på internationale konferencer og over for tredjelande.

BILAG 3

ENSIDIGE ERKLÆRINGER FRA DANMARK, DER SKAL KNYTTES TIL DEN DANSKE AKT OM RATIFIKATION AF TRAKTATEN OM DEN EUROPÆISKE UNION, OG SOM DE ELLEVE ANDRE MEDLEMSSTATER VIL TAGE TIL EFTERRETNING

ERKLÆRING OM UNIONSBOGERSKAB

1. Unionsborgerskab er et politisk og juridisk begreb, som er helt forskelligt fra begrebet statsborgerskab i den betydning, hvori dette er anvendt i Kongeriget Danmarks grundlov og i det danske retssystem. Intet i Traktaten om Den Europæiske Union medfører umiddelbart eller på længere sigt nogen forpligtelse til at skabe et unionsborgerskab, der ligger på linje med statsborgerskab i en nationalstat. Spørgsmålet om Danmarks deltagelse i en sådan udvikling opstår derfor ikke.
2. Unionsborgerskab giver ikke på nogen måde i sig selv en statsborger fra en anden medlemsstat ret til at opnå dansk statsborgerskab eller nogen af de rettigheder, pligter, privilegier eller fordele, som følger af dansk statsborgerskab i medfør af Danmarks forfatningsmæssige, juridiske og administrative regler. Danmark vil fuldt ud respektere alle specifikke rettigheder, der udtrykkelig følger af Traktaten, og som gælder for statsborgere fra medlemsstaterne.
3. Statsborgere fra Det Europæiske Fællesskabs øvrige medlemsstater har i Danmark valgret og er valgbare ved kommunale valg som foreskrevet i artikel 8 B i Traktaten om Det Europæiske Fællesskab. Danmark har til hensigt at indføre lovbestemmelser, hvorved statsborgere fra de øvrige medlemsstater får valgret og bliver valgbare ved valg til Europa-Parlamentet, i god tid før det næste valg i 1994. Danmark agter ikke at acceptere, at de nærmere bestemmelser, der skal vedtages i henhold til denne artikels stk. 1 og 2, kan føre til regler, som afsvækker de rettigheder, der allerede er indrømmet i Danmark i denne henseende.
4. Med forbehold af de øvrige bestemmelser i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab kræves der ifølge artikel 8 E heri enstemmighed fra samtlige medlemmer af Rådet for De Europæiske Fællesskaber, dvs. alle medlemsstaterne, for at en bestemmelse med henblik på at styrke eller udbygge de rettigheder, der er fastsat i anden del af EF-Traktaten, kan vedtages. Endvidere må enhver enstemmig afgørelse, der træffes af Rådet, vedtages i hver enkelt medlemsstat i overensstemmelse med dens forfatningsmæssige bestemmelser, før den kan træde i kraft. I Danmark vil en sådan vedtagelse i tilfælde af afgivelse af suverænitet som defineret i den danske grundlov kræve enten et

flertal på 5/6 af Folketingets medlemmer eller både et flertal blandt folketingsmedlemmerne og et flertal blandt vælgerne ved en folkeafstemning.

ERKLÆRING OM SAMARBEJDE PÅ OMRÅDET RETLIGE OG INDRE ANLIGGENDER

Ifølge artikel K.9 i Traktaten om Den Europæiske Union kræves der enstemmighed fra samtlige medlemmer af Rådet for Den Europæiske Union, dvs. alle medlemsstaterne, for at en beslutning om, at artikel 100 C i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab skal finde anvendelse på aktioner, der henhører under områder, som er nævnt i artikel K.1, nr. 1-6, kan vedtages. Endvidere må enhver enstemmig afgørelse, der træffes af Rådet, vedtages i hver enkelt medlemsstat i overensstemmelse med dens forfatningsmæssige bestemmelser, før den kan træde i kraft. I Danmark vil en sådan vedtagelse i tilfælde af afgivelse af suverænitæt som defineret i den danske grundlov kræve enten et flertal på 5/6 af Folketingets medlemmer eller både et flertal blandt folketingsmedlemmerne og et flertal blandt vælgerne ved en folkeafstemning.

SLUTERKLÆRING

Ovenstående afgørelse og erklæringer er en følge af resultatet af den danske folkeafstemning den 2. juni 1992 om ratifikation af Maastricht-traktaten. For Danmarks vedkommende skal denne traktats målsætninger på de fire områder, der er nævnt i afgørelsens afsnit A-D, forstås på baggrund af disse dokumenter, som er forenelige med traktaten og ikke sætter spørgsmålstegn ved dens målsætninger.

DANMARK I EUROPA (DET NATIONALE KOMPROMIS)

A. INDLEDENDE BEMÆRKNINGER.

Det danske nej til EF-unionen den 2. juni 1992 var udtryk for, at et flertal af danskere ikke ønsker Europas forenede Stater. Det var derimod ikke et nej til EF-medlemskab eller til europæisk samarbejde.

Med afstemningsresultatet 50,7% nej-stemmer og 49,3% ja-stemmer stilles der krav til de politiske partier om at formulere et nationalt kompromis, der kan forene befolkningen om Danmarks deltagelse i det fortsatte EF-samarbejde.

Europa har brug for et forpligtende samarbejde. Det er forudsætningen for en europæisk fremgang, hvor fred, beskæftigelse og miljø skal sættes i højsædet. EF er den naturlige ramme for dette samarbejde. Målet er, at EF skal omfatte alle de europæiske demokratier.

Danmark skal ikke isoleres, men spille en aktiv rolle i Europas fortsatte udvikling.

Et nationalt kompromis danner samtidig udgangspunkt for en ny diskussion i befolkningen om en mere fremadrettet Europapolitik.

I denne sammenhæng er følgende målsætninger vigtige:

- EF skal demokratiseres, bl.a. så der bliver større åbenhed og gennemskuelse i EF's beslutningsproces. Samtidig skal den danske EF-beslutningsproces ændres så Folketingets medlemmer og befolkningen i højere grad inddrages.
- Det europæiske samarbejde skal være mere åbent og fleksibelt, således at EFTA-landene samt de central- og østeuropæiske lande i højere grad inddrages i samarbejdet.

Der vil i Danmark blive afsat midler til et permanent bredt anlagt oplysningsarbejde om Europa. Folkelige organisationer og bevægelser må inddrages i dette arbejde.

B. DANSK UDSPIL OVERFOR DE ØVRIGE MEDLEMSLANDE.

1. Spørgsmål af fælles interesse.

Det europæiske samarbejde må være i overensstemmelse med folkenes velbegrundede ønske om at kunne følge med i og aktivt deltage i de demokratiske beslutninger. Derfor må de enkelte landes argumenter og afstemninger i Ministerrådet være offentlige. Dette må også gælde kommende regeringskonferencer.

Der må arbejdes på at skabe offentlighed i forvaltningen, ligesom EF-forslag må foreligge på samtlige sprog før de gøres til genstand for substansbehandling.

302

De nationale parlamenter bør inddrages stærkere i samarbejdet med EF-institutionerne, og deres indbyrdes samarbejde må udbygges.

Europa-Parlamentets mulighed for at udøve effektiv kontrol med EF-institutionernes administration og forvaltning må forstærkes.

Der må være en klarere arbejdsdeling mellem EF og medlemslandene. Det må defineres hvilke politiske områder, der skal forblive nationale anliggender. Det gælder f.eks. sundhedspolitik, national kulturpolitik samt uddannelsernes indhold og opbygning. EF skal ikke bevæge sig ind på områder, der bedre eller lige så godt varetages af det enkelte land.

Der er ikke brug for de EF-regler, der lægger op til en bureaukratisk og alt for detaljeret styring.

Det må sikres, at EF's reguleringer så vidt muligt har rammekarakter, således at medlemslandene kan fylde dem ud med konkrete regler, der stemmer overens med de særlige nationale forudsætninger. Det indebærer tillige at brugen af forordninger begrænses.

For Danmarks vedkommende har det afgørende betydning at bevare aftalesystemets styrke på det danske arbejdsmarked.

EF's retsregler på arbejdsmarkedsområdet (den sociale dimension) må have karakter af mindstekrav til sikring af lønmodtagernes rettigheder.

Nærhedsprincippet bør her anvendes til at klargøre og justere EF-reglerne, således at der i højere grad tages hensyn til de forskellige traditioner og organisationsformer i de enkelte medlemslande.

Som retsprincip og som politisk rettesnor vil nærhedsprincippet spille en vigtig rolle for Fællesskabets fremtidige udformning. Det lægger op til en hensigtsmæssig af-

grænsning af Fællesskabets og medlemsstaternes opgaver og skal derfor respekteres af fællesskabsorganerne på alle Fællesskabets aktivitetsområder.

Det må samtidig sikres, at klart grænseoverskridende problemer som f.eks. miljø fastholdes på fællesskabsplan.

Miljøpolitikken må bygge på bindende mindstekrav til miljøbeskyttelse på et stadigt stigende niveau. Der må udarbejdes en handlingsplan (hvidbog) om EF's arbejde for at styrke miljøindsatsen.

Danmark vil arbejde for at flest mulige afgørelser vedrørende minimumsbestemmelser i miljøpolitikken tages ved kvalificeret flertal.

Danmark vil endvidere i den konkrete udformning af retsakter arbejde for, at medlemslandene ikke kan tvinges til at gennemføre bestemmelser, der fører til lavere miljøbeskyttelseskrav.

Det indre marked må fastholdes og forbedres. Sker det ikke, er der betydelig risiko for tilbagefald til protektionisme og egoistisk økonomisk politik. Begge dele vil ødelægge mulighederne for bedre beskæftigelse og økonomisk fremgang.

Skal mulighederne i EF-landenes økonomiske samarbejde udnyttes tilfredsstillende, må EF i praksis gøre bekæmpelse af arbejdsløsheden til et afgørende mål for fællesskaberne. Der må tages initiativ til en forstærket, samordnet indsats for at øge beskæftigelsen i Europa. Det må udtrykkelig fastslås, at Danmark selv bestemmer sin sociale standard og sin fordelingspolitik.

2. Spørgsmål af særlig interesse for en aftale for Danmark.

I konsekvens af resultatet af folkeafstemningen 2. juni bortfaldt lovforslaget om Danmarks tiltrædelse af Maastricht-traktaten.

Danmark og de øvrige 11 lande, der har underskrevet denne traktat, står herefter overfor et reelt problem, der kun kan løses af alle 12 lande i fællesskab.

En aftale for Danmark skal respektere udfaldet af folkeafstemningen.

Aftalen skal være udtryk for reelle indholdsmæssige ændringer i forhold til det grundlag, der blev forkastet 2. juni.

Danmark må derfor i forhold til unionsmålsætningen - som den fremgår af Fælles Bestemmelser - præcisere, at EF-samarbejdet består af stater, som i henhold til de grundlæggende traktater frit har besluttet i fællesskab at udøve visse af deres kompetencer.

Den fælles udøvelse af kompetence har som sin selvfølgelige forudsætning, at Danmark er en uafhængig stat, således som denne status er defineret i den danske grundlov, og således som den udøves gennem de institutioner, folketing, regering, domstole og kongehus, der er forankrede i grundloven.

I sammenhæng med denne præcisering af målsætningen for Danmarks deltagelse i samarbejdet må en aftale indebære:

- Danmark holder sig udenfor den såkaldte forsvarspolitiske dimension, der indebærer medlemskab af Vestunionen samt fælles forsvarspolitik eller fælles forsvar.
- Danmark holder sig udenfor den fælles mønt og de krav til den økonomiske politik, der er knyttet til 3. fase af Den Økonomiske-Monetære Union. Men Danmark tillægger det stor betydning at deltage i valutasamarbejdet, som det er udformet i EMS'en, og således som det videreføres i 2. fase. Danmark må - også når andre EF-lande eventuelt går over i 3. fase - deltage i et nært valutasamarbejde i EF. Danmark skal således bevare sine nationale beføjelser i finans- og pengepolitikken - herunder lovgivningen om Danmarks Nationalbank.
- Danmark skal ikke være forpligtet i forhold til unionsborgerskabet. Men Danmark vil for herboende EF-borgere opretholde valgret og valgbarhed til kommunalvalgene og indføre begge dele til Europaparlamentsvalg.
- Danmark kan ikke godtage suverænitetsafgivelse på det retlige- og politimæssige område, men kan deltage på det hidtidige mellemstatslige grundlag. Det betyder, at Danmark for sit vedkommende ikke kan støtte, at dele af søjle 3 overføres til det overnationale samarbejde i søjle 1.
- I konsekvens heraf får unionsmålsætningen, som den fremgår af Fælles Bestemmelser i Maastricht-traktaten ikke virkning for Danmark på de ovenstående punkter.

Den danske aftale må være retlig bindende for alle 12 EF-lande og være uden tidsbegrænsning. Til gengæld vil Danmark ikke modsætte sig, at andre medlemslande på et eller flere af ovenstående områder går videre i samarbejdet.

Aftalens nærmere juridiske form fastlægges i de kommende forhandlinger. Danmark ønsker i forbindelse med en dansk aftale at gøre det klart, at Danmark i øvrigt deltager fuldt ud i EF-samarbejdet.

Ny folkeafstemning afholdes, når der foreligger et resultat, som Folketinget kan anbefale.

Det under punkt B anførte udgør Danmarks udspil til en løsning af spørgsmålene om Maastricht-traktaten og Danmarks situation.

C. DANSKE HOLDNINGER VED DRØFTELSENE PÅ DET EUROPÆISKE RÅDS MØDER OM UDVIDELSE.

Det er vigtigt, at forhandlingerne om optagelse af nye medlemslande fra EFTA-landekredsen fremskyndes mest muligt.

Den nuværende traktat indeholder en balance mellem de store og små medlemslandes indflydelse (stemmewægt m.v.). Denne balance bør fastholdes. Det gælder også når Fællesskabet udvides med en række EFTA-lande.

Danmark vil fuldt ud leve op til sine finansielle forpligtelser i Fællesskabet. Det gælder også forpligtelser, der sigter på at styrke den økonomiske aktivitet og miljøindsatsen i de dårligst stillede egne af Fællesskabet.

Ligeledes bør Danmark opfordre til, at man allerede nu forstærker den løbende kontakt med Polen, Tjekkioslovakiet og Ungarn for at bane vej for medlemskab.

Det danske nej har sat en positiv proces igang: Der er sket et gennembrud i regeringernes og EF-institutionernes forståelse for det folkelige krav om demokrati, åbenhed, nærhed og respekt for det enkelte lands særpræg.

Birmingham-erklæringens princip om, at EF må respektere de enkelte nationers historie, kultur og traditioner må også gælde for de nye ansøgerlande og komme til udtryk i vilkårene for deres medlemskab.

Variationerne i alle 12 medlemslandes ratifikationsgrundlag er udtryk for den fleksibilitet, som naturligt må komme ansøgerlandene til gode i deres bestræbelser for at få imødekommet nationale ønsker under optagelseforhandlingerne.

Det er et afgørende perspektiv for Danmark at fremme en udvikling af det nordiske samarbejde også i en bredere europæisk ramme.

Skal dette lykkes, må der for det første opnås en aftale om Danmarks fortsatte deltagelse i EF-samarbejdet. Dernæst må de nordiske lande i forlængelse heraf opnå aftaler om medlemskab, som viser det fornødne hensyn til deres særlige forudsætninger.

Danmark må arbejde aktivt for, at dette samlede perspektiv for Norden i Europa kan blive virkelighed.

Under det danske formandskab bør der tages initiativ til en bredt anlagt konference om udviklingsperspektiverne i det europæiske samarbejde.

RÅDETS AFGØRELSE AF 22. DECEMBER 2004 OM AT FÅ VISSE OMRÅDER, DER ER OMFATTET AF AFSNIT IV I TREDJE DEL I TRAKTATEN OM OPRETTELSE AF DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB, UNDERLAGT PROCEDUREN I ARTIKEL 251 I TRAKTATEN

(2004/927/EF)⁷

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 67, stk. 2, andet led,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Med Amsterdam-traktaten fik Det Europæiske Fællesskab beføjelse til at vedtage foranstaltninger, der vedrører visa, asyl og indvandring og andre politikker vedrørende fri bevægelighed for personer, jf. bestemmelserne i afsnit IV i tredje del i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, i det følgende benævnt "traktaten".
- (2) I henhold til artikel 67 i traktaten, der blev indført ved Amsterdam-traktaten, skal de fleste af disse foranstaltninger vedtages af Rådet med enstemmighed og efter høring af Europa-Parlamentet.
- (3) Som anført i artikel 67, stk. 2, andet led, træffer Rådet, efter en overgangsperiode på fem år efter Amsterdam-traktatens ikrafttræden, med enstemmighed og efter høring af Europa-Parlamentet afgørelse med henblik på at få alle eller dele af de områder, der er omhandlet i afsnit IV i traktaten, underlagt proceduren i artikel 251 heri.
- (4) Som følge af artikel 67, stk. 5 i traktaten, der blev tilføjet ved Nice-traktaten, vedtager Rådet i overensstemmelse med proceduren i artikel 251 de foranstaltninger vedrørende asyl, der er omhandlet i traktatens artikel 63, stk. 1 og stk. 2, litra a), for så vidt Rådet med enstemmighed og efter høring af Europa-Parlamentet har vedtaget fællesskabslovgivning, der fastsætter de fælles regler og grundprincipper, der gælder for sådanne spørgsmål, samt de foranstaltninger

⁷ EU-Tidende L 396 af 31. december 2004 s. 45-46.

vedrørende civilretligt samarbejde, der er omhandlet i artikel 65; undtaget herfra er aspekter, der vedrører familieretten, som ikke berøres af denne afgørelse.

- (5) Desuden træffer Rådet i medfør af protokollen vedrørende artikel 67 i traktaten, som med Nice-traktaten er blevet knyttet til traktaten, fra 1. maj 2004 afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet med henblik på at vedtage de foranstaltninger, der er omhandlet i traktatens artikel 66; protokollen berøres ikke af denne afgørelse.
- (6) Ud over hvad der følger af Nice-traktaten, anmodede Det Europæiske Råd i forbindelse med godkendelsen af Haag-programmet til styrkelse af frihed, sikkerhed og retfærdighed i Den Europæiske Union på mødet den 4. og 5. november 2004 Rådet om senest den 1. april 2005 at vedtage en afgørelse, der skal være baseret på traktatens artikel 67, stk. 2, og hvori det fastsættes, at Rådet med henblik på vedtagelse af de foranstaltninger, der er omhandlet i traktatens artikel 62, nr. 1, nr. 2, litra a), og nr. 3, samt artikel 63, nr. 2, litra b), og nr. 3, litra b), skal træffe afgørelse efter proceduren i artikel 251 og i overensstemmelse med Domstolens retspraksis for så vidt angår valget af retsgrundlag for Fællesskabets retsakter.
- (7) Det Europæiske Råd var dog af den opfattelse, at Rådet, indtil traktaten om en forfatning for Europa træder i kraft, fortsat bør træffe afgørelse med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet i forbindelse med vedtagelse af de foranstaltninger vedrørende lovlig indvandring af tredjelands statsborgere til og mellem medlemsstaterne, der er omhandlet i traktatens artikel 63, nr. 3, litra a), og nr. 4.
- (8) Overgangen til den fælles beslutningsprocedure i forbindelse med vedtagelse af de foranstaltninger, der er omhandlet i traktatens artikel 62, nr. 1, anfægter ikke kravet om, at Rådet skal træffe afgørelse med enstemmighed i forbindelse med de afgørelser, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2003, i artikel 15, stk. 1, i aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne⁸, i artikel 4 i protokollen, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union og i enhver kommende tiltrædelsestraktat.
- (9) Overgangen til den fælles beslutningsprocedure i forbindelse med vedtagelse af de foranstaltninger, der er omhandlet i traktatens artikel 62, nr. 2, litra a), anfægter ikke medlemsstaternes kompetence med hensyn til geografisk afgrænsning af deres grænser i overensstemmelse med folkeretten.

- (10) Tilskyndelsesforanstaltninger til støtte for medlemsstaternes integration af tredjelandssstatsborgere, der lovligt opholder sig på medlemsstaternes område, kan desuden vedtages af Rådet i overensstemmelse med det relevante traktatmæssige retsgrundlag.
- (11) Som følge af overgangen til den fælles beslutningsprocedure i forbindelse med vedtagelse af de foranstaltninger, der er omhandlet i traktatens artikel 62, nr. 2 og 3, bør de forordninger, der forbeholder Rådet gennemførelsesbeføjelserne vedrørende visse detailbestemmelser og konkrete procedurer i forbindelse med behandling af visumansøgninger og i forbindelse med grænsekontrol og grænseovervågning, ændres, således at Rådet i disse tilfælde træffer afgørelse med kvalificeret flertal.
- (12) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.
- (13) I medfør af artikel 3 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, har disse medlemsstater meddelt, at de ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne afgørelse

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Fra den 1. januar 2005 træffer Rådet afgørelse efter proceduren i artikel 251 i traktaten, når det vedtager foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 62, nr. 1, nr. 2, litra a), og nr. 3, i traktaten.
2. Fra den 1. januar 2005 træffer Rådet afgørelse efter proceduren i artikel 251 i traktaten, når det vedtager foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 63, nr. 2, litra b), og nr. 3, litra b), i traktaten.

Artikel 2

Traktatens artikel 251 finder anvendelse for så vidt angår udtalelser fra Europa-Parlamentet, som Rådet modtager inden den 1. januar 2005 vedrørende forslag til foranstaltninger, som Rådet i medfør af denne afgørelse skal vedtage efter proceduren i traktatens artikel 251.

Artikel 3

1. I artikel 1, stk. 1 og 2 i Rådets forordning (EF) nr. 789/2001 af 24. april 2001 om at forbeholde Rådet gennemførelsesbeføjelserne vedrørende visse detailbestemmelser og konkrete procedurer i forbindelse med behandling af visumansøgninger⁹ indsættes med virkning fra den 1. januar 2005 "med kvalificeret flertal" i stedet for "med enstemmighed".

2. I artikel 1, stk. 1 i Rådets forordning (EF) nr. 790/2001 af 24. april 2001 om at forbeholde Rådet gennemførelsesbeføjelserne vedrørende visse detailbestemmelser og konkrete procedurer i forbindelse med grænsekontrol og grænseovervågning¹⁰ indsættes med virkning fra den 1. januar 2005 "med kvalificeret flertal" i stedet for "med enstemmighed".

Udfærdiget i Bruxelles, 22. december 2004.

På Rådets vegne

C. Veerman

Formand

⁹ EF-Tidende L 116 af 26. april 2001, s. 2.

¹⁰ EF-Tidende L 116 af 26. april 2001, s. 5.

RÅDETS AFGØRELSE AF 8. DECEMBER 2008 OM ÆNDRING AF RÅDETS FORRETNINGSORDEN

(2008/945/EF, Euratom)¹¹

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 207, stk. 3, første afsnit,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 121, stk. 3,

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 28, stk. 1, og artikel 41, stk. 1,

under henvisning til artikel 2, stk. 2, i bilag III i Rådets forretningsorden¹², og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Artikel 11, stk. 5, i Rådets forretningsorden (i det følgende benævnt "forretningsordenen") fastsætter, at når Rådet skal træffe en afgørelse med kvalificeret flertal, skal det, hvis et medlem af Rådet kræver det, kontrolleres, at de medlemsstater, der udgør det kvalificerede flertal, repræsenterer mindst 62 % af EU's samlede befolkning beregnet i overensstemmelse med befolkningstallene i artikel 1 i bilag III til forretningsordenen.

(2) I henhold til artikel 2, stk. 2, i bilag III til forretningsordenen om gennemførelsesbestemmelserne til bestemmelserne vedrørende stemmevægtningen i Rådet tilpasser Rådet med virkning fra den 1. januar hvert år de tal, der er nævnt i artikel 1 i det omhandlede bilag, i overensstemmelse med de oplysninger, De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor har til rådighed pr. 30. september det foregående år.

(3) Forretningsordenen bør derfor tilpasses i overensstemmelse hermed for 2009 —

11 EU-Tidende L 337 af 16. december 2008 s. 92-93

12 Rådets afgørelse 2006/683/EF, Euratom af 15. december 2006 om vedtagelse af Rådets forretningsorden (EU-Tidende L 285 af 16. oktober 2006, s. 47).

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Artikel 1 i bilag III i forretningsordenen affattes således:

"Artikel 1

Med henblik på anvendelsen af EF-traktatens artikel 205, stk. 4, Euratom-traktatens artikel 118, stk. 4, samt EU-traktatens artikel 23, stk. 2, tredje afsnit, og artikel 34, stk. 3, fastsættes det samlede befolkningstal for hver medlemsstat for perioden fra 1. januar til 31. december 2009 således:

BILAG

312

Medlemsstat	Befolkning (x 1000)
Tyskland	82.217,8
Frankrig	63.753,1
Det Forenede Kongerige	61.224,1
Italien	59.619,3
Spanien	45.283,3
Polen	38.115,6
Rumænien	21.528,6
Nederlandene	16.405,4
Grækenland	11.213,8
Belgien	10.666,9
Portugal	10.617,6
Den Tjekkiske Republik	10.381,1
Ungarn	10.045,4
Sverige	9.182,9
Østrig	8.331,9
Bulgarien	7.640,2
Danmark	5.475,8
Slovakiet	5.401,0
Finland	5.300,5
Irland	4.401,3
Litauen	3.366,4
Letland	2.270,9
Slovenien	2.025,9
Estland	1.340,9
Cypern	789,3
Luxembourg	483,8
Malta	410,3

I alt	497.493,1
Tærskel (62 %)	308.445,7".

Artikel 2

Denne afgørelse har virkning fra den 1. januar 2009.

Den offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. december 2008.

På Rådets vegne

B. Kouchner

Formand

RÅDETS AFGØRELSE AF 1. JANUAR 2007 OM RÆKKEFØLGEN FOR UDØVELSE AF FORMANDSHVERVET FOR RÅDET

(2007/5/EF, Euratom)¹³

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 203, stk. 2,

314

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 116, stk. 2,

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 28, stk. 1, og artikel 41, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved afgørelse 2005/902/EF, Euratom¹⁴ har Rådet fastsat rækkefølgen for udøvelse af formandshvervet for Rådet for de stater, der var medlemmer af EU pr. 1. januar 2006.
- (2) Den Europæiske Union bliver den 1. januar 2007 udvidet med to nye medlemsstater.
- (3) Rækkefølgen for udøvelse af formandshvervet for Rådet bør derfor fastsættes således, at de nye medlemsstater medtages, og der bør vedtages en ny afgørelse til erstatning for afgørelse 2005/902/EF, Euratom —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Rækkefølgen for medlemsstaternes udøvelse af formandshvervet fra 1. januar 2007 er fastsat i bilaget.

¹³ EU-Tidende L 1 af 4. januar 2007, s. 11-12

¹⁴ EU-Tidende L 328 af 15. december 2005, s. 60-61.

2. Rådet kan med enstemmighed på forslag fra de berørte medlemsstater beslutte, at en medlemsstat udøver formandshvervet i en anden periode end den, der følger af bilaget.

Artikel 2

Denne afgørelse har virkning fra den 1. januar 2007.

Afgørelse 2005/902/EF, Euratom ophæves.

Artikel 3

Denne afgørelse offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. januar 2007.

På Rådets vegne

F.-W. Steinmeier

Formand

BILAG

316

Medlemsstat	Halvår	År
Tyskland	januar-juni	2007
Portugal	juli-december	2007
Slovenien	januar-juni	2008
Frankrig	juli-december	2008
Den Tjekkiske Republik	januar-juni	2009
Sverige	juli-december	2009
Spanien	januar-juni	2010
Belgien	juli-december	2010
Ungarn	januar-juni	2011
Polen	juli-december	2011
Danmark	januar-juni	2012
Cypern	juli-december	2012
Irland	januar-juni	2013
Litauen	juli-december	2013
Grækenland	januar-juni	2014
Italien	juli-december	2014
Letland	januar-juni	2015
Luxembourg	juli-december	2015
Nederlandene	januar-juni	2016
Slovakiet	juli-december	2016
Malta	januar-juni	2017
Det Forenede Kongerige	juli-december	2017
Estland	januar-juni	2018
Bulgarien	juli-december	2018
Østrig	januar-juni	2019
Rumænien	juli-december	2019
Finland	januar-juni	2020

FÆLLES ERKLÆRING OM DEN PRAKTISKE GENNEMFØRELSE AF DEN FÆLLES BESLUTNINGSPROCEDURE

(ARTIKEL 251 I EF-TRAKTATEN)¹⁵

317

GENERELLE PRINCIPPER

1. Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, i det følgende samlet benævnt "institutionerne", konstaterer, at den nuværende praksis med kontakter mellem Rådets formandskab, Kommissionen og formændene for de pågældende udvalg og/eller ordførere i Europa-Parlamentet og mellem Forligsudvalgets formænd har vist sig at fungere.
2. Institutionerne bekræfter, at denne praksis, der har udviklet sig i alle faser af den fælles beslutningsprocedure, fortsat skal fremmes. Institutionerne forpligter sig til at gennemgå deres arbejdsmetoder for i endnu højere grad effektivt at udnytte alle de muligheder, der ligger i den fælles beslutningsprocedure som fastlagt i EF-traktaten.
3. I denne fælles erklæring klarlægges disse arbejdsmetoder og den praktiske gennemførelse heraf. Den supplerer den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning¹⁶, særlig bestemmelserne heri om den fælles beslutningsprocedure. Institutionerne forpligter sig til fuldt ud at respektere sådanne forpligtelser på linje med principperne om åbenhed, ansvarlighed og effektivitet. I den forbindelse bør institutionerne drage særlig omsorg for at fremme forenklingen af forslag under overholdelse af gældende fællesskabsret.
4. Institutionerne samarbejder loyalt under hele proceduren med henblik på at tilnærme deres holdninger mest muligt til hinanden for derved at skabe mulighed for eventuelt at vedtage den pågældende retsakt på et tidligt stadium i proceduren.

¹⁵ EU-Tidende C 145 af 30. juni 2007, s. 5-9.

¹⁶ EU-Tidende C 321 af 31. december 2003, s. 1-5.

5. Med henblik herpå samarbejder de gennem passende interinstitutionelle kontakter for på alle stadier af den fælles beslutningsprocedure at følge fremskridtet i arbejdet og undersøge, hvorvidt der er overensstemmelse.

6. Institutionerne forpligter sig til, i overensstemmelse med deres respektive forretningsordener, regelmæssigt at udveksle oplysninger om udviklingen i de sager, der behandles efter den fælles beslutningsprocedure. Med henblik på en sammenhængende og samordnet afvikling af arbejdet sørger institutionerne for så vidt muligt at samordne deres respektive tidsplaner. De søger derfor at opstille en vejledende tidsplan for de forskellige stadier indtil den endelige vedtagelse af de forskellige lovgivningsforslag under fuld hensyntagen til beslutningstagningsprocessens politiske karakter.

7. Samarbejdet mellem institutionerne som led i den fælles beslutningsprocedure sker ofte i form af trepartsmøder ("triloger"). Dette trilogsystem har vist sin levedygtighed og fleksibilitet ved markant at øge mulighederne for at nå til enighed under første- og andenbehandlingen, ligesom systemet har bidraget til at forberede arbejdet i Forligsudvalget.

8. Sådanne triloger foregår ofte i uformelle rammer. De kan holdes på alle stadier af proceduren og på forskellige repræsentationsniveauer afhængig af arten af de forventede drøftelser. Hver institution udpeger i overensstemmelse med sin egen forretningsorden sine deltagere i hvert møde, definerer sit mandat til forhandlingerne og informerer i god tid de andre institutioner om de nærmere detaljer vedrørende møderne.

9. Eventuelle udkast til kompromistekster, der vil blive forelagt på et kommende møde, fremsendes så vidt muligt til alle deltagere forud for mødet. For at øge åbenheden bekendtgøres triloger, der afholdes i Europa-Parlamentet og Rådet, hvor dette er praktisk muligt.

10. Rådsformandskabet søger at deltage i møderne i de parlamentariske udvalg. I givet fald behandler det indgående anmodninger om oplysninger om Rådets holdning.

FØRSTEBEHANDLING

11. Institutionerne samarbejder loyalt med henblik på at tilnærme deres holdninger mest muligt til hinanden, således at retsakten så vidt muligt kan vedtages ved førstebehandlingen.

Enighed ved førstebehandlingen i Europa-Parlamentet

12. Relevante kontakter etableres for at lette afviklingen af proceduren under førstebehandlingen.

13. Kommissionen støtter sådanne kontakter og udøver sin initiativret konstruktivt for at fremme en tilnærmelse mellem Europa-Parlamentets og Rådets holdninger under hensyntagen til den interinstitutionelle ligevægt og den rolle, Kommissionen har i medfør af traktaten.

14. Er der opnået enighed ved uformelle forhandlinger på triloger, fremsender formanden for Coreper i en skrivelse til formanden for det pågældende parlamentsudvalg detaljer om indholdet af aftalen i form af ændringer til Kommissionens forslag. Denne skrivelse skal angive, at Rådet er rede til at acceptere dette resultat, med forbehold af juridisk-sproglig revision, hvis det bekræftes ved afstemningen i plenarforsamlingen. En kopi af denne skrivelse fremsendes til Kommissionen.

15. Når en sag således står umiddelbart overfor at blive afsluttet ved førstebehandlingen, bør oplysninger om, at det er hensigten at indgå en aftale snarest muligt være let tilgængelige.

319

Enighed på stadiet for Rådets fælles holdning

16. Er der ikke opnået enighed før Europa-Parlamentets førstebehandling, kan kontakterne fortsættes med henblik på at nå til enighed på stadiet for Rådets fælles holdning.

17. Kommissionen støtter sådanne kontakter og udøver sin initiativret konstruktivt for at fremme en tilnærmelse mellem Europa-Parlamentets og Rådets holdninger under hensyntagen til den interinstitutionelle ligevægt og den rolle, Kommissionen har i medfør af traktaten.

18. Opnås der enighed på dette stadium, meddeler formanden for det pågældende parlamentsudvalg i en skrivelse til formanden for Coreper sin indstilling til plenarforsamlingen om at acceptere Rådets fælles holdning uden ændringer, med forbehold af Rådets bekræftelse af den fælles holdning og juridisk-sproglig revision. En kopi af denne skrivelse fremsendes til Kommissionen.

ANDENBEHANDLING

19. Rådet redegør i sin begrundelse så klart som muligt for de grunde, der førte til vedtagelsen af den fælles holdning. Europa-Parlamentet tager under andenbehandlingen mest muligt hensyn til denne begrundelse og til Kommissionens udtalelse.

20. Før Rådet fremsender sin fælles holdning, bestræber det sig på i samarbejde med Europa-Parlamentet og Kommissionen at fastsætte en dato for dennes frem-

sendelse for at sikre, at lovgivningsproceduren ved andenbehandlingen fungerer så effektivt som muligt.

Enighed ved andenbehandlingen i Europa-Parlamentet

21. Relevante kontakter opretholdes, så snart Rådets fælles holdning er fremsendt til Europa-Parlamentet, med henblik på en bedre forståelse af de respektive holdninger og for at gøre det muligt at afslutte lovgivningsproceduren hurtigst muligt.

22. Kommissionen støtter sådanne kontakter og afgiver sin udtalelse med henblik på at fremme en tilnærmelse af Europa-Parlamentets og Rådets holdninger under overholdelse af den interinstitutionelle ligevægt og den rolle, Kommissionen har i medfør af traktaten.

320

23. Er der opnået enighed ved uformelle forhandlinger på triloger, fremsender formanden for Coreper i en skrivelse til formanden for det pågældende parlamentsudvalg detaljer om indholdet af aftalen i form af ændringer til Rådets fælles holdning. Denne skrivelse skal angive, at Rådet er rede til at acceptere dette resultat, med forbehold af juridisk-sproglig revision, hvis det bekræftes ved afstemningen i plenarforsamlingen. En kopi af denne skrivelse fremsendes til Kommissionen.

FORLIGSPROCEDURE

24. Viser det sig, at Rådet ikke vil kunne acceptere alle Europa-Parlamentets ændringer ved andenbehandlingen, og når Rådet er klar til at forelægge sin holdning, afholdes en første trilog. Hver institution udpeger i henhold til sin forretningsorden sine deltagere i hvert møde og definerer sit mandat til forhandlingerne. Kommissionen oplyser tidligst muligt begge delegationer om, hvordan den agter at udtale sig om Europa-Parlamentets ændringer ved andenbehandlingen.

25. Triloger afholdes under hele forligsproceduren for at løse udestående spørgsmål og skabe grundlag for at nå til enighed i Forligsudvalget. Resultaterne af trilogerne skal drøftes og eventuelt godkendes på møder i de respektive institutioner.

26. Forligsudvalget indkaldes af formanden for Rådet efter aftale med formanden for Europa-Parlamentet og under overholdelse af traktaten.

27. Kommissionen deltager i Forligsudvalgets arbejde og tager de nødvendige initiativer til at tilnærme Europa-Parlamentets og Rådets holdninger til hinanden. Disse initiativer kan bl.a. bestå i at udarbejde udkast til kompromistekster på grundlag af Europa-Parlamentets og Rådets holdninger og under hensyntagen til den rolle, Kommissionen har i medfør af traktaten.

28. Formandskabet for Forligsudvalget udøves i fællesskab af formanden for Europa-Parlamentet og formanden for Rådet. Forligsudvalgets møder ledes på skift af en af de to formænd.

29. Datoerne for Forligsudvalgets møder samt dagsordenen for møderne fastsættes efter fælles aftale mellem de to formænd med henblik på, at Forligsudvalget kan fungere effektivt under hele forligsproceduren. Kommissionen høres om de påtænkte datoer. Europa-Parlamentet og Rådet afsætter passende vejledende datoer til forligsarbejde og underretter Kommissionen herom.

30. De to formænd kan sætte flere sager på dagsordenen på ethvert møde i Forligsudvalget. Ud over hovedpunktet ("B-punkt"), hvor der endnu ikke er nået til enighed, kan forligsprocedurer om andre emner åbnes og/eller afsluttes uden drøftelser om disse punkter ("A-punkt").

31. Under overholdelse af traktatens bestemmelser om frister tager Europa-Parlamentet og Rådet så vidt muligt hensyn til tidsplanerne, herunder institutionernes mødefrie perioder og valg til Europa-Parlamentet. Afbrydelser i arbejdet bør under alle omstændigheder være så korte som muligt.

32. Forligsudvalgets møder afholdes på skift i Europa-Parlamentet og i Rådet med henblik på en ligelig deling af faciliteter, herunder tolkefaciliteter.

33. Forligsudvalget arbejder på grundlag af Kommissionens forslag, Rådets fælles holdning og Kommissionens udtalelse herom, de af Europa-Parlamentet foreslåede ændringer, Kommissionens udtalelse om Europa-Parlamentets ændringer og et fælles arbejdsdokument for Europa-Parlamentets og Rådets delegationer. Dette arbejdsdokument skal gøre det let for brugerne at identificere de udestående spørgsmål og henvise til dem. Kommissionen forelægger som hovedregel sin udtalelse inden tre uger efter den officielle modtagelse af resultatet af Europa-Parlamentets afstemning, og senest inden Forligsudvalget indleder sit arbejde.

34. Formændene kan forelægge tekster for Forligsudvalget til godkendelse.

35. Når Forligsudvalget er nået til enighed om et fælles udkast, konstateres dette enten på et møde i Forligsudvalget eller senere ved en brevveksling mellem de to formænd. En kopi af disse breve sendes til Kommissionen.

36. Når Forligsudvalget til enighed om et fælles udkast, forelægges det efter en endelig

juridisk- sproglig revision for formændene til godkendelse. Under ekstraordinære omstændigheder kan et foreløbigt fælles udkast dog forelægges formændene til godkendelse for at overholde tidsfristerne.

37. Formændene fremsender det således godkendte fælles udkast til Europa-Parlamentets formand og til Rådets formand med en skrivelse undertegnet af begge. Kan Forligsudvalget ikke nå til enighed om et fælles udkast, underretter de to formænd Europa-Parlamentets formand og Rådets formand herom med en skrivelse undertegnet af begge. Disse skrivelser fungerer som protokol. Kopi af skrivelserne sendes til Kommissionen til orientering. Arbejdsdokumenter benyttet under forligs-proceduren gøres tilgængelige i hver institutions register, så snart proceduren er afsluttet.

38. Forligsudvalgets sekretariat varetages i fællesskab af Europa-Parlamentets og Rådets generalsekretariater i samarbejde med Kommissionens generalsekretariat.

GENERELLE BESTEMMELSER

39. Finder Europa-Parlamentet eller Rådet det nødvendigt at forlænge de frister, der er fastsat i traktatens artikel 251, underretter de formanden for den anden institution og Kommissionen.

40. Opnås der enighed ved første- eller andenbehandling eller under forligsforhandlingerne, færdiggøres den tekst, der er nået til enighed om, i snævert samarbejde og efter fælles aftale mellem Europa-Parlamentets og Rådets jurist-lingvist-tjenester.

41. Der kan ikke foretages nogen ændringer i en tekst, der er nået til enighed om, uden eksplicit godkendelse fra både Europa-Parlamentets og Rådets repræsentanter på det relevante niveau.

42. Færdiggørelsen foretages under hensyntagen til de forskellige procedurer i Europa-Parlamentet og Rådet, særlig med hensyn til overholdelse af frister for afslutning af interne procedurer. Institutionerne forpligter sig til ikke at bruge de fastsatte frister for den endelige juridisk-sproglige revision af retsakter til at genoptage drøftelserne om materielle spørgsmål.

43. Europa-Parlamentet og Rådet enes om en fælles præsentation af de tekster, der er udarbejdet af disse institutioner i fællesskab.

44. Institutionerne forpligter sig til så vidt muligt at benytte gensidigt acceptable standardformuleringer til indsættelse i retsakter, der vedtages efter den fælles beslutningsprocedure, særlig med hensyn til bestemmelser om udøvelse af gen-

nemførelsesbeføjelser (jf. afgørelsen om udvalgsprocedurer¹⁷), ikrafttræden, gennemførelse i national ret og anvendelse af retsakter og overholdelse af Kommissionens initiativret.

45. Institutionerne bestræber sig på at holde en fælles pressekonference for at informere om det positive udfald af lovgivningsprocessen ved første- eller andenbehandlingen eller i Forligsudvalget. De bestræber sig også på at udsende fælles pressemeddelelser.

46. Når Europa-Parlamentet og Rådet har vedtaget en retsakt efter den fælles beslutningsprocedure, undertegnes den af Europa-Parlamentets formand og af Rådets formand samt af disse institutioners generalsekretærer.

47. Europa-Parlamentets og Rådets formænd modtager teksten til underskrift på deres respektive sprog og undertegner så vidt muligt teksten samtidig ved en fælles, månedlig ceremoni for at undertegne vigtige retsakter under overværelse af medierne.

48. Den undertegnede tekst fremsendes til offentliggørelse i EU-tidende. Offentliggørelsen sker normalt inden for en frist af to måneder efter, at Europa-Parlamentet og Rådet har vedtaget retsakten.

49. Opdager en af institutionerne en skrivefejl eller en åbenbar fejl i en tekst (eller i en af de sproglige udgaver), underretter den straks de øvrige institutioner. Vedrører denne fejl en retsakt, der endnu ikke er vedtaget af Europa-Parlamentet eller af Rådet, udarbejder Europa-Parlamentets og Rådets jurist-lingvist-tjenester i snævert samarbejde det påkrævede corrigendum. Vedrører fejlen en tekst, der allerede er vedtaget af en eller begge af disse institutioner, vedtager Europa-Parlamentet og Rådet - uanset om teksten er offentliggjort eller ej - efter fælles aftale en berigtigelse udarbejdet i overensstemmelse med deres respektive procedurer.

17 Rådets afgørelse 1999/468/EØF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de beføjelser, der tillægges Kommissionen (EF-Tidende L 184 af 7. juli 1999, s. 23). Ændret ved afgørelse 2006/512/EF (EU-Tidende L 200 af 27. juni 2006, s. 11).

EUROPA-PARLAMENTET RÅDET KOMMISSIONEN

INTERINSTITUTIONEL AFTALE OM BEDRE LOVGIVNING

(2003/C 321/01)¹⁸

324

EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION OG
KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, navnlig artikel 5, og protokollen om anvendelsen af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, som er knyttet som bilag til traktaten,

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union,

under henvisning til erklæring nr. 18 om de omkostninger, der skønnes at følge af forslag fra Kommissionen, og erklæring nr. 19 om gennemførelsen af fællesskabsretten, som er knyttet som bilag til Maastricht-slutakten,

under henvisning til de interinstitutionelle aftaler af 25. oktober 1993 om procedurerne til iværksættelse af nærhedsprincippet¹⁹, af 20. december 1994 om en hurtig arbejdsmetode ved officiel kodifikation af lovtekster²⁰, af 22. december 1998 om fælles retningslinjer for EF-lovgivningens affattelse²¹ og af 28. november 2001 om en mere systematisk omarbejdning af retsakter²²,

idet de har noteret sig formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råds møde i Sevilla den 21. og 22. juni 2002 og i Bruxelles den 20. og 21. marts 2003,

18 EU-Tidende nr. C 321 af 31. december 2003, s. 1-5.

19 EF-Tidende C 329 af 6. december 1993, s. 135

20 EF-Tidende C 102 af 4. april 1996, s. 2.

21 EF-Tidende C 73 af 17. marts 1999, s. 1.

22 EF-Tidende C 77 af 28. marts 2002, s. 1.

idet de understreger, at indgåelsen af denne aftale ikke foregriber resultaterne af regeringskonferencen, som afholdes i forlængelse af Konventet om Den Europæiske Unions fremtid -

INDGÅET FØLGENDE AFTALE:

Fælles forpligtelser og målsætninger

1. Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Euro-pæiske Fællesskaber er enige om, at de i fællesskab vil forbedre kvaliteten af lovgivningen gennem en række initiativer og procedurer, der fastlægges i denne interinstitutionelle aftale.

2. De tre institutioner, der understreger den betydning, de tillægger fællesskabsmetoden, er enige om, at de under udøvelsen af deres beføjelser og under overholdelse af de i traktaterne fastlagte procedurer vil overholde generelle principper såsom princippet om demokratisk legitimitet, subsidiaritetsprincippet, proportionalitetsprincippet og retssikkerhedsprincippet. De er endvidere enige om at fremme enkelhed, klarhed og sammenhæng i affattelsen af lovgivningstekster og størst mulig åbenhed i lovgivningsprocessen.

De opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre fællesskabsretten korrekt og hurtigt i national lovgivning inden for de fastsatte frister i overensstemmelse med formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råds møder i Stockholm, Barcelona og Sevilla.

Bedre koordinering af lovgivningsprocessen

3. De tre institutioner er enige om, at de vil nå frem til en bedre generel koordinering af deres lovgivningsvirksomhed, hvilket er en afgørende forudsætning for en bedre lovgivning for Den Europæiske Union.

4. De tre institutioner er enige om, at de vil koordinere deres forberedende og lovgivningsmæssige arbejde inden for rammerne af den fælles beslutningsprocedure bedre og sikre en passende offentlighed i denne forbindelse.

Rådet underretter i god tid Europa-Parlamentet om det udkast til flerårigt strategisk program, som det henstiller til Det Europæiske Råd at vedtage. De tre institutioner sender deres respektive årlige tidsplaner for lovgivningen til hinanden med henblik på at blive enige om en fælles årlig planlægning.

Europa-Parlamentet og Rådet bestræber sig særligt på for hvert lovgivningsforslag at udarbejde en vejledende tidsplan for de forskellige faser frem til den endelige vedtagelse af forslaget.

Når den flerårige planlægning har konsekvenser på interinstitutionelt plan, indleder de tre institutioner et samarbejde på passende måde.

Kommissionens årlige lovgivnings- og arbejdsprogram indeholder så vidt muligt oplysninger om valget af lovgivningsinstrumenter og om det påtænkte retsgrundlag for hvert forslag.

5. De tre institutioner sørger ud fra effektivitetshensyn så vidt muligt for en bedre samordning af behandlingen af fælles sager i de forberedende organer ²³; hver gren af den lovgivende myndighed ²⁴.

6. De tre institutioner holder løbende hinanden underrettet om deres arbejde under hele lovgivningsprocessen. Underretningen sker i henhold til passende procedurer, bl.a. en dialog mellem Europa-Parlamentets udvalg og plenarforsamling og Rådets formandskab og Kommissionen.

7. Kommissionen redegør hvert år for situationen vedrørende sine forslag til retsakter.

8. Kommissionen sørger for, at dens medlemmer som hovedregel deltager i drøftelserne i Europa-Parlamentets udvalg og i forhandlingerne på plenarmøderne om de forslag til retsakter, de er ansvarlige for.

Rådet vil følge en praksis med intensive kontakter med Europa-Parlamentet ved at deltage regelmæssigt i forhandlingerne på plenarmøderne, så vidt muligt med de berørte ministre. Rådet bestræber sig også på at deltage regelmæssigt i arbejdet i Europa-Parlamentets udvalg og i andre møder, fortrinsvis på ministerniveau eller på et passende niveau.

9. Kommissionen tager hensyn til de anmodninger om forelæggelse af forslag til retsakter, der fremsættes af Europa-Parlamentet eller Rådet i medfør af EF-traktatens artikel 192 henholdsvis artikel 208. Den giver et hurtigt og passende svar til Europa-Parlamentets kompetente udvalg og Rådets forberedende organer.

Større åbenhed og adgang til oplysninger

10. De tre institutioner bekræfter, at de tillægger det stor betydning at skabe større åbenhed og informere borgerne bedre under hele forløbet af lovgivningsarbejdet under hensyn til deres respektive forretningsordener. De sørger navnlig for den størst mulige udbredelse af offentlige politiske debatter gennem en systematisk

²³ Europa-Parlamentets udvalg, arbejdsgrupper og De Faste Repræsentanternes Komité i Rådet.

²⁴ I denne aftale forstås ved "den lovgivende myndighed": Europa-Parlamentet og Rådet.

anvendelse af de nye informationsteknologier som f.eks. transmission via satellit og videostreaming på internettet. De tre institutioner sørger også for at udvide offentlighedens adgang til EUR-Lex.

11. De tre institutioner holder en fælles pressekonference for at bekendtgøre det positive udfald af lovgivningsprocessen i forbindelse med den fælles beslutningsprocedure, når der er opnået enighed, uanset om det er ved førstebehandlingen, andenbehandlingen eller efter en forligsprocedure.

Valg af lovgivningsinstrument og retsgrundlag

12. Kommissionen forklarer og begrundes over for Europa-Parlamentet og Rådet sit valg af lovgivningsinstrument, om muligt i forbindelse med sit årlige arbejdsprogram eller gennem de sædvanlige dialogprocedurer og under alle omstændigheder i begrundelsen for sine initiativer. Den behandler endvidere enhver anmodning fra den lovgivende myndighed i så henseende og tager hensyn til resultatet af eventuelle høringer, som den foretager forud for forelæggelsen af sine forslag.

Den sørger for, at det tiltag, den foreslår, er så enkelt som muligt under hensyn til, at formålet med foranstaltningen skal kunne opfyldes på hensigtsmæssig vis, og at foranstaltningen skal kunne gennemføres effektivt.

13. De tre institutioner henviser til definitionen af et direktiv (EF-traktatens artikel 249) og til de relevante bestemmelser i protokollen om anvendelsen af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet. Kommissionen sørger for, at der i dens direktivforslag skabes en passende balance mellem generelle principper og detaljerede bestemmelser, således at man undgår en overdreven brug af EF-gennemførelsesbestemmelser.

14. Kommissionen giver en klar og fuldstændig begrundelse for det retsgrundlag, der er anvendt for hvert forslag. Hvis retsgrundlaget ændres, efter at et forslag fra Kommissionen er forelagt, høres Europa-Parlamentet på ny af den pågældende institution i overensstemmelse med De Europæiske Fællesskabers Domstols praksis.

15. Kommissionen angiver i begrundelsen for sine forslag altid de retsregler, der findes på fællesskabsplan på det pågældende område. Kommissionen anfører også i begrundelsen, hvorfor de foreslåede foranstaltninger er berettigede i forhold til subsidiaritetsprincippet og proportionalitetsprincippet. Kommissionen redegør endvidere for omfanget og resultaterne af de forudgående høringer og konsekvensanalyser, den har foretaget.

Anvendelse af alternative former for regulering

16. De tre institutioner erindrer om, at Fællesskabet kun lovgiver i det omfang, det er nødvendigt, i overensstemmelse med protokollen om anvendelsen af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet. De anerkender, at det i visse tilfælde er hensigtsmæssigt at anvende alternative reguleringsmekanismer, når EF-traktaten ikke kræver, at der anvendes et specifikt retligt instrument.

17. Kommissionen sikrer, at anvendelse af samregulering og selvregulering altid er i overensstemmelse med fællesskabsretten og opfylder kriterierne om gennemsigthed (bl.a. offentliggørelse af aftalerne) og om de involverede parter repræsentativitet. Desuden skal den pågældende regulering udgøre en samfundsmæssig merværdi. De pågældende mekanismer kan ikke anvendes, hvis de grundlæggende rettigheder eller vigtige politiske valg står på spil, eller i situationer, hvor reglerne skal anvendes ensartet i alle medlemsstaterne. De skal sikre en hurtig og fleksibel regulering, som hverken påvirker konkurrenceprincipperne eller det indre markeds enhed.

328

- Samregulering

18. Ved samregulering forstås en mekanisme, der består i, at det ved en fællesskabsretsakt overlades til godkendte parter på det pågældende område (f.eks. virksomheder, arbejdsmarkedets parter, ikke-statslige organisationer eller sammenslutninger) at opfylde de målsætninger, som den lovgivende myndighed fastlægger.

En sådan mekanisme kan anvendes på grundlag af kriterier, der fastlægges i retsaksen, for at sikre, at lovgivningen tilpasses de omhandlede problemer og sektorer, for at lette lovgivningsarbejdet, idet den lovgivende myndighed kan koncentrere sig om de væsentligste aspekter, og for at drage fordel af de berørte parter erfaring.

19. Retsaksen skal være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet som fastsat i EF-traktaten. Aftaler mellem arbejdsmarkedets parter skal være i overensstemmelse med bestemmelserne i EF-traktatens artikel 138 og 139. Kommissionen skal i begrundelsen for sine forslag forklare den kompetente lovgivende myndighed, hvorfor den foreslår, at der anvendes en sådan mekanisme.

20. Inden for de rammer, der fastlægges i basisretsaksen, kan de berørte parter indgå frivillige aftaler om fastlæggelse af de nærmere regler til gennemførelse af retsaksen.

Kommissionen fremsender udkastene til aftaler til den lovgivende myndighed. Kommissionen undersøger i henhold til sine forpligtelser, om udkastene til aftaler er i overensstemmelse med fællesskabsretten (navnlig basisretsaksen).

Der kan i basisretsakten, eventuelt efter anmodning fra Europa-Parlamentet eller Rådet, i hvert enkelt tilfælde og afhængigt af emnet fastsættes en frist på to måneder fra den dato, hvor de får meddelelse om udkastet til aftale. Inden for denne frist kan hver af institutionerne foreslå ændringer, hvis det vurderes, at udkastet til aftale ikke opfylder de målsætninger, den lovgivende myndighed har fastlagt, eller modsætte sig, at aftalen træder i kraft, og eventuelt anmode Kommissionen om at forelægge et forslag til retsakt.

21. I den retsakt, der danner grundlag for en samreguleringsmekanisme, angives det, i hvilket omfang samregulering er mulig på det pågældende område. Den kompetente lovgivende myndighed fastsætter i retsakten de relevante foranstaltninger med hensyn til kontrol med anvendelsen i tilfælde af, at en eller flere af de involverede parter ikke overholder aftalen, eller at den ikke fungerer efter hensigten. Disse foranstaltninger kan f.eks. bestå i, at det bestemmes, at Kommissionen regelmæssigt skal informere den lovgivende myndighed om kontrollen med anvendelsen, eller i at der indsættes en revisionsklausul, hvorefter Kommissionen skal aflægge beretning ved udløbet af en bestemt periode og i givet fald foreslå en ændring af retsakten eller andre egnede lovgivningsforanstaltninger.

- Selvregulering

22. Ved selvregulering forstås, at virksomheder, arbejdsmarkedets parter, ikke-statslige organisationer og sammenslutninger har mulighed for indbyrdes og for dem selv at vedtage fælles retningslinjer på europæisk plan (bl.a. adfærdskodekser og brancheaftaler).

Sådanne frivillige initiativer forudsætter som hovedregel ingen stillingtagen fra institutionernes side, navnlig når der er tale om områder, som ikke er omfattet af traktaterne, eller hvor Unionen endnu ikke har lovgivet. Kommissionen undersøger som led i sine forpligtelser den selvregulering, der finder sted, med henblik på at kontrollere, at den er i overensstemmelse med EF-traktatens bestemmelser.

23. Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om den selvregulering, som efter dens opfattelse dels bidrager til opfyldelse af EF-traktatens målsætninger og er forenelig med dens bestemmelser, dels er tilfredsstillende med hensyn til de berørte parters repræsentativitet, sektormæssig og geografisk rækkevidde og de indgåede forpligtelsers merværdi. Den undersøger dog muligheden for at udarbejde et forslag til retsakt, eventuelt efter anmodning fra den kompetente lovgivende myndighed, eller hvis den pågældende selvregulering ikke overholdes.

Gennemførelsesforanstaltninger (udvalgsprocedure)

24. De tre institutioner understreger den vigtige rolle, som gennemførelsesforanstaltninger spiller i lovgivningen. De henviser til resultaterne af Konventet om Den Europæiske Unions fremtid vedrørende fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen.

Europa-Parlamentet og Rådet understreger, at de i overensstemmelse med deres respektive kompetencer har indledt behandlingen af det forslag om ændring af Rådets afgørelse 1999/468/EF²⁵, som Kommissionen vedtog den 11. december 2002.

Forbedring af lovgivningens kvalitet

330

25. De tre institutioner sikrer hver især under udøvelsen af deres respektive beføjelser, at lovgivningen er af høj kvalitet, dvs. er klar, enkel og effektiv. De finder, at en forbedring af processen med retsaktsforberedende høring og en hyppigere anvendelse af konsekvensanalyser, såvel forudgående som efterfølgende, vil bidrage til at opfylde denne målsætning. De er besluttede på at anvende den interinstitutionelle aftale af 22. december 1998 om fælles retningslinjer for EF-lovgivningens affattelse fuldt ud.

a) Retsaktsforberedende høring

26. I perioden forud for forelæggelsen af forslag til retsakter foretager Kommissionen, som underretter Europa-Parlamentet og Rådet herom, så fuldstændige høringer som muligt og offentliggør resultaterne heraf. I visse tilfælde kan Kommissionen, hvis den finder det hensigtsmæssigt, forelægge et dokument om retsaktsforberedende høring, som Europa-Parlamentet og Rådet kan vælge at afgive udtalelse om.

b) Konsekvensanalyser

27. I overensstemmelse med protokollen om anvendelsen af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet tager Kommissionen i sine forslag til retsakter behørigt hensyn til de finansielle eller administrative konsekvenser, navnlig for Unionen og medlemsstaterne. Desuden tager de tre institutioner hver især hensyn til målsætningen om at sikre en passende og effektiv anvendelse i medlemsstaterne.

28. De tre institutioner er enige om, at konsekvensanalyser bidrager positivt til at forbedre kvaliteten af fællesskabslovgivningen både hvad angår anvendelsesområdet og indholdet.

29. Kommissionen vil anvende en integreret proces med forudgående konsekvensanalyse for de større lovgivningsprojekter ved at forene konsekvensanalyserne vedrørende bl.a. de økonomiske, sociale og miljømæssige aspekter i én enkelt eva-

²⁵ EF-Tidende L 184 af 17. juli 1999, s. 23.

luering. Resultaterne af analyserne stilles i deres helhed til fri rådighed for Europa-Parlamentet, Rådet og offentligheden. Kommissionen angiver i begrundelsen for sine forslag, hvorledes konsekvensanalyserne har påvirket forslagene.

30. I forbindelse med den fælles beslutningsprocedure kan Europa-Parlamentet og Rådet også på grundlag af kriterier og procedurer, der fastlægges i fællesskab, foretage konsekvensanalyser forud for vedtagelsen af et væsentligt ændringsforslag, enten ved førstebehandling eller på forligsstadiet. Snarest muligt efter vedtagelsen af nærværende aftale gør de tre institutioner status over deres respektive erfaringer og undersøger muligheden for at fastlægge en fælles fremgangsmåde.

c) Sammenhæng i teksterne

31. Europa-Parlamentet og Rådet træffer alle egnede foranstaltninger til at styrke deres tjenestegrenes grundige kontrol af formuleringen af de tekster, der vedtages efter den fælles beslutningsprocedure, med henblik på at undgå unøjagtigheder eller manglende sammenhæng. Institutionerne kan i dette øjemed aftale en kort frist for en sådan juridisk kontrol forud for den endelige vedtagelse af en retsakt.

331

Forbedring af gennemførelsen i national ret og anvendelsen

32. De tre institutioner, der understreger betydningen af, at medlemsstaterne overholder EF-traktatens artikel 10, opfordrer medlemsstaterne til at sørge for, at fællesskabsretten gennemføres korrekt og hurtigt i national lovgivning, inden for de fastsatte frister, idet en sådan gennemførelse er en nødvendig forudsætning for, at domstolene, de administrative organer, borgerne og de økonomiske og sociale aktører kan anvende lovgivningen på en sammenhængende og effektiv måde.

33. De tre institutioner sørger for, at alle direktiver indeholder en bindende frist for gennemførelsen i national ret. De fastsætter en gennemførelsesfrist i direktiverne, der er så kort som muligt, og som normalt ikke overstiger to år. De tre institutioner ønsker, at medlemsstaterne forstærker deres indsats med hensyn til gennemførelsen af direktiverne inden for de fastsatte frister. Europa-Parlamentet og Rådet noterer sig i den forbindelse, at Kommissionen agter at styrke samarbejdet med medlemsstaterne.

De tre institutioner minder om, at Kommissionen i henhold til EF-traktaten kan indlede en overtrædelsesprocedure i de tilfælde, hvor en medlemsstat ikke har overholdt fristen for gennemførelse. Europa-Parlamentet og Rådet noterer sig de forpligtelser, som Kommissionen har påtaget sig i den forbindelse²⁶.

26 Meddelelse fra Kommissionen af 12. december 2002 om bedre kontrol med gennemførelsen af fællesskabsretten, KOM(2002) 725 endelig udg., s. 20-21.

34. Kommissionen udarbejder årsberetninger om gennemførelsen af direktiverne i de forskellige medlemsstater ledsaget af oversigter over gennemførelsesgraden. Disse beretninger fremsendes til Europa-Parlamentet og Rådet og offentliggøres.

Rådet tilskynder medlemsstaterne til, både i egen og Fællesskabets interesse, at udarbejde og offentliggøre deres egne oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem direktiverne og gennemførelsesforanstaltningerne. Rådet opfordrer de medlemsstater, der endnu ikke har gjort det, til snarest muligt at udpege en koordinator for gennemførelse.

Forenkling og begrænsning af lovgivningen

35. For at lette anvendelsen og øge læsbarheden af fællesskabslovgivningen er de tre institutioner enige om at iværksætte en ajourføring af lovgivningen og en begrænsning af dens omfang samt at gennemføre en kraftig forenkling af den eksisterende lovgivning. Med henblik herpå tager de udgangspunkt i Kommissionens flerårige program.

Ajourføringen af lovgivningen og begrænsningen af dens omfang sker bl.a. ved at ophæve retsakter, som ikke længere anvendes, og ved kodifikation eller omarbejdning af de øvrige retsakter.

Forenklingen af lovgivningen tager sigte på at forbedre og tilpasse lovgivningen ved at ændre eller erstatte retsakter og bestemmelser, der er for omfattende og for komplicerede til, at de kan anvendes efter hensigten. Denne forenkling sker ved omarbejdning af eksisterende retsakter eller ved hjælp af nye forslag til retsakter, således at indholdet af fællesskabspolitikkerne bevares. Kommissionen udvælger de områder af den nuværende fællesskabsret, der kan forenkles, på grundlag af kriterier, der fastsættes efter hørings af den lovgivende myndighed.

36. Inden for seks måneder efter denne aftales ikrafttræden bør Europa-Parlamentet og Rådet, der som lovgivende myndighed skal vedtage de foreslåede forenklede retsakter endeligt, ændre deres arbejdsmetoder ved f.eks. at indføre ad hoc-strukturer, der specifikt tager sig af forenklingen af lovgivningen.

Gennemførelse og opfølgning af aftalen

37. Gennemførelsen af denne aftale følges af Den Tekniske Gruppe på Højt Plan vedrørende Interinstitutionelt Samarbejde.

38. De tre institutioner sørger for at stille de midler og ressourcer til rådighed for deres kompetente tjenestegrene, som er nødvendige for den korrekte gennemførelse af denne aftale.

Udfærdiget i Strasbourg den sekstende december to tusind og tre.

For Europa-Parlamentet
Formand
p.o.

For Rådet
Formand

For Kommissionen
Formand

EUROPA-PARLAMENTET RÅDET KOMMISSIONEN

INTERINSTITUTIONEL AFTALE OM EN MERE SYSTEMATISK OMARBEJDNING AF RETSAKTER²⁷

334

(2002/C 77/01)

EUROP-PARLAMENTET, RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION OG
KOMMISSIONEN FOR DE EUROÆISKE FÆLLESSKABER ER -

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det Europæiske Råd understregede på mødet i Edinburgh i december 1992, at det er vigtigt for Fællesskabet at gøre fællesskabslovgivningen mere tilgængelig og forståelig.

(2) På baggrund af retningslinjerne fra Det Europæiske Råd indgik Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen den 20. december 1994 en aftale mellem institutionerne om en hurtig arbejdsmetode ved officiel kodifikation af lovtekster²⁸, der skal gøre det væsentligt lettere at læse retsakter, hvori der er foretaget mange ændringer.

(3) Erfaringen viser imidlertid, at selv om den hurtige arbejdsmetode anvendes, opstår der ofte forsinkelse i Kommissionens forelæggelse af forslag til officiel kodifikation og i lovgivernes vedtagelse af kodifikationsretsakter, især hvis der i mellemtiden vedtages nye ændringer af den pågældende retsakt, der gør det nødvendigt at genoptage kodificeringen.

(4) Det er derfor, navnlig i forbindelse med retsakter, der ændres ofte, bedst at benytte en metode, der giver mulighed for at foretage ændringerne og kodifikationen i én og samme tekst.

(5) Når der skal foretages en indholdsmæssig ændring i en tidligere retsakt, giver omarbejdning mulighed for at vedtage én enkelt retsakt, hvorved der foretages

²⁷ EF-Tidende C 77 af 28. marts 2002, s. 1-3

²⁸ EF-Tidende C 102 af 4. april 1996, s. 2

både den ønskede ændring og en kodifikation af denne med de uændrede bestemmelser i den tidligere retsakt, der samtidig ophæves.

(6) Omarbejdning af retsakter kan således modvirke, at der udarbejdes en lang række isolerede ændringsretsakter, der ofte gør reglerne vanskelige at forstå, og den er derfor et velegnet middel til permanent og generelt at sikre fællesskabslovgivningens læsbarhed.

(7) En mere systematisk omarbejdning af retsakter indgår i de bestræbelser, institutionerne udfolder for at øge fællesskabslovgivningens tilgængelighed, og som bl.a. omfatter vedtagelsen af den hurtige arbejdsmetode ved officiel kodifikation og indførelsen af fælles retningslinjer for kvaliteten af fællesskabslovgivningens affattelse ved den interinstitutionelle overenskomst af 22. december 1998²⁹.

(8) Det Europæiske Råd gav på mødet i december 1999 i Helsingfors udtryk for ønsket om, at Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen hurtigst muligt indgår en interinstitutionel aftale om omarbejdning -

335

BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

1. Formålet med denne aftale er at fastlægge bestemmelser, der under anvendelse af Fællesskabets normale lovgivningsprocedure giver mulighed for en mere systematisk omarbejdning af retsakter.

2. Omarbejdning består i, at der vedtages en ny retsakt, der i én og samme tekst samler både de indholdsmæssige ændringer, der foretages retsakt, og de bestemmelser i den tidligere retsakt, der forbliver uændrede. Den nye retsakt træder i stedet for og ophæver den tidligere retsakt.

3. Et forslag fra Kommissionen til omarbejdning har til hovedformål at foretage indholdsmæssige ændringer i en tidligere retsakt. Forslaget omfatter accessorisk kodificering af de uændrede bestemmelser i den tidligere retsakt sammen med nævnte indholdsmæssige ændringer.

4. I denne aftale forstås ved:

- "tidligere retsakt": en gældende retsakt, således som den eventuelt er ændret ved en eller flere ændringsretsakter
- "indholdsmæssig ændring": enhver ændring, der berører indholdet af den tidligere retsakt i modsætning til rent formelle eller redaktionelle ændringer

²⁹ EF-Tidende C 73 af 17. marts 1999, s. 1.

- "uændret bestemmelser": enhver bestemmelse i den tidligere retsakt, hvori der bortset fra rent formelle eller redaktionelle ændringer ikke foretages indholdsmæssige ændringer.

En ny retsakt, der, bortset fra standardbestemmelser eller -formler, ændrer indholdet af alle bestemmelserne i den tidligere retsakt, som den træder i stedet for og ophæver, betragtes ikke som omarbejdning.

5. Fællesskabets normale lovgivningsprocedure skal overholdes fuldt ud.

6. Forslaget til omarbejdning skal opfylde følgende kriterier:

a) I begrundelsen til forslaget

i) anføres udtrykkeligt, at der er tale om et omarbejdningsforslag, og grundene til valget af denne løsning angives

ii) begrundes hver af de foreslåede indholdsmæssige ændringer

iii) angives det præcist, hvilke bestemmelser i den tidligere retsakt, der forbliver uændrede.

b) Den konkrete udformning af den foreslåede retsakt

i) gør det muligt klart at identificere de indholdsmæssige ændringer og de nye betragtninger i forhold til de bestemmelser og betragtninger, som forbliver uændrede

ii) svarer for de bestemmelser og betragtninger, som forbliver uændrede, til den, der anvendes i forslag til officiel kodifikation af retsakter.

7. For at sikre klarhed og retssikkerhed skal enhver omarbejdning overholde³⁰ følgende lovtekniske regler:

a) Første betragtning angiver, at den nye retsakt er en omarbejdning af den tidligere retsakt.

b) Den artikel, hvorved den tidligere retsakt ophæves, indeholder en bestemmelse om, at henvisninger til denne skal forstås som henvisninger til omarbejdningsretsakten, og at de skal læses i overensstemmelse med en sammenligningstabel, der er knyttet som bilag til omarbejdningsretsakten.

c) I omarbejdningsretsakten til et direktiv

30 Jf. bl.a. den interinstitutionelle overenskomst af 22. december 1998 om fælles retningslinjer for kvaliteten af EF-lovgivningens affattelse (EFT C 73 af 17.3.1999, s. 1).

i) fastslås det i den ophævende artikel, at de forpligtelser med hensyn til fristen for gennemførelse i national ret³¹ og eventuelt fristen for anvendelse, der påhviler medlemsstaterne i henhold til det direktiv, der er ophævet ved omarbejdningsretsakten, ikke berøres af ophævelsen

ii) anføres de under nr. i) omhandlede frister i en tabel i et bilag

iii) omhandler artiklen om forpligtelsen til gennemførelse i national ret³² af et direktiv, der er resultatet af en omarbejdning, kun de bestemmelser, hvori der er foretaget indholdsmæssige ændringer, og disse bestemmelser skal klart fremgå. De bestemmelser, der i det direktiv, der er resultatet af en omarbejdning, forbliver uændrede, gennemføres i henhold til de tidligere direktiver.

8. Hvis det under lovgivningsproceduren viser sig at være nødvendigt i omarbejdningsretsakten at foretage indholdsmæssige ændringer af de bestemmelser, som i Kommissionens forslag forbliver uændrede, foretages disse ændringer i overensstemmelse med den procedure, der er fastlagt i traktaten, afhængig af den pågældende hjemmel.

9. En rådgivende gruppe sammensat af Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens juridiske tjenester gennemgår forslaget til omarbejdning. Den afgiver så hurtigt som muligt en udtalelse til Europa-Parlament, Rådet og Kommissionen om, at forslaget ikke indeholder andre indholdsmæssige ændringer end dem, der er angivet som sådanne.

10. Denne aftale træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Den finder anvendelse på alle forslag til omarbejdning, der forelægges fra tidspunktet for dens ikrafttræden.

Der foretages en evaluering af aftalens gennemførelse tre år efter dens ikrafttræden. Med henblik herpå forelægger de juridiske tjenester i de institutioner, der har undertegnet aftalen, en evalueringsrapport og forslag til eventuelle nødvendige tilpasninger.

Udfærdiget i Bruxelles den otteogtyvende november to tusind og et.

31 Dvs. fristen for iværksættelse af de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivets bestemmelser.

32 Dvs. forpligtelsen til at iværksætte de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivets bestemmelser.

På Europa-Parlamentets vegne På Rådets vegne På Kommissionens vegne
Formand Formand Formand

ERKLÆRINGER

Fælles erklæring vedrørende punkt 2

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen fastslår, at omarbejdningen kan være "vertikal" (den nye retsakt træder i stedet for en enkelt tidligere retsakt) eller "horizontal" (den nye retsakt træder i stedet for en række tidligere retsakter på et givet område).

338

Fælles erklæring vedrørende punkt 4

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen er enige om, at når en isoleret ændring i en bestemmelse i realiteten ændrer selve indholdet af bestemmelsen, anses denne bestemmelse for fuldstændig ændret.

Erklæring fra Europa-Parlamentet og Rådet vedrørende punkt 6, litra b)

Europa-Parlamentet og Rådet noterer sig, at Kommissionen vil angive indholdsmæssige ændringer og enhver ny betragtning med gråskraver i de KOM-dokumenter, den forelægger.

Fælles erklæring vedrørende punkt 9

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen bemærker, at det for at sikre en korrekt anvendelse af denne aftale er nødvendigt, at deres juridiske tjenester råder over tilstrækkelige menneskelige ressourcer, så antallet af repræsentanter i den rådgivende gruppe kan sikre en hurtig gennemgang af forslagene til omarbejdning fra Kommissionen, og der så hurtigt som muligt kan forelægges en udtalelse for institutionerne.

EUROPA-PARLAMENTET KOMMISSIONEN

RAMMEAFTALE OM FORBINDELSERNE MELLEM EUROPA-PARLAMENTET OG KOMMISSIONEN³³

Europa-Parlamentet og Kommissionen (i det følgende benævnt "de to institutioner") har,

- under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab (i det følgende benævnt "traktaterne"),
- under henvisning til de interinstitutionelle aftaler og dokumenter, der regulerer forbindelserne mellem de to institutioner,
- under henvisning til Parlamentets forretningsorden, særlig artikel 98, 99 og 120 samt bilag VII, og ud fra følgende betragtninger:

A. Traktaterne styrker den demokratiske legitimitet i Den Europæiske Unions beslutningsproces.

B. De to institutioner tillægger en effektiv gennemførelse og implementering af fællesskabsretten den allerstørste betydning.

C. Denne rammeaftale berører ikke de to institutioners eller nogen anden EU-institutions eller noget andet EU-organs kompetencer og beføjelser, men søger at sikre, at disse kompetencer og beføjelser udøves så effektivt som muligt.

D. Det er hensigtsmæssigt at ajourføre rammeaftalen fra juli 2000 og erstatte den med følgende tekst.

vedtaget følgende aftale:

339

33 Rammeaftalen er optrykt i Europa-Parlamentets forretningsorden, BILAG XIII, oktober 2008

I. ANVENDELSESOMRÅDE

1. De to institutioner er enige om nedennævnte foranstaltninger, der skal styrke Kommissionens politiske ansvar og legitimitet, udvide den konstruktive dialog, forbedre udvekslingen af informationer mellem de to institutioner og forbedre koordineringen af procedurer og planlægning.

De er også enige om specifikke gennemførelsesforanstaltninger for tilsendelse af kommissionsdokumenter og -oplysninger, jf. bilag 1, og om tidsplanen for Kommissionens lovgivnings- og arbejdsprogram, jf. bilag 2.

II. POLITISK ANSVAR

2. Hvert enkelt medlem af Kommissionen påtager sig det politiske ansvar for indsatsen inden for sit ansvarsområde, uden at dette berører princippet om Kommissionens kollegialitet.

Kommissionens formand har det fulde ansvar for at identificere enhver interessekonflikt, som bevirker, at et kommissionsmedlem ikke kan varetage sine opgaver.

Kommissionens formand er ligeledes ansvarlig for enhver efterfølgende foranstaltning, der træffes i denne anledning; såfremt behandlingen af en sag er blevet overdraget til anden side, underretter Kommissionens formand straks Parlamentets formand herom skriftligt.

3. Hvis Parlamentet beslutter at udtrykke mistillid til et kommissionsmedlem, anmoder Kommissionens formand efter grundigt at have overvejet denne beslutning enten det pågældende medlem om at træde tilbage eller begrundet sine afgørelser over for Parlamentet.

4. Skal der under valgperioden udpeges en efterfølger for et kommissionsmedlem i henhold til bestemmelserne i EF-traktatens artikel 215, sætter Kommissionens formand sig straks i forbindelse med Parlamentets formand for at aftale, hvorledes Kommissionens formand vil sikre, at det kommende kommissionsmedlem uden ophold og under overholdelse af institutionernes beføjelser præsenteres for Parlamentet.

Parlamentet sikrer, at dets procedurer iværksættes hurtigst muligt, således at Kommissionens formand er underrettet om Parlamentets holdning i god tid, før kommissionsmedlemmet skal varetage funktioner på Kommissionens vegne.

5. Kommissionens formand underretter straks Parlamentet om enhver afgørelse om tildeling af ansvarsområder til et kommissionsmedlem. I tilfælde af væsentlige ændringer af et kommissionsmedlems ansvarsområder giver han eller hun på anmodning af Parlamentet møde for det relevante parlamentsudvalg.

6. Enhver ændring af bestemmelserne i kommissionsmedlemmernes adfærdskodeks vedrørende interessekonflikter eller etisk adfærd sendes straks til Parlamentet. Kommissionen tager i den forbindelse hensyn til Parlamentets synspunkter.

7. I overensstemmelse med artikel 99 i Parlamentets forretningsorden udveksler Parlamentet synspunkter med den udpegede kommissionsformand i god tid før indledningen af procedurerne i forbindelse med godkendelsen af den nye Kommission. Parlamentet tager hensyn til den udpegede kommissionsformands bemærkninger.

Procedurerne udformes således, at det sikres, at den samlede udpegede Kommission vurderes på en åben, retfærdig og konsistent måde.

Medlemmerne af den udpegede Kommission sikrer fuld fremlæggelse af alle relevante oplysninger i overensstemmelse med den forpligtelse til uafhængighed, der er fastsat i EF-traktatens artikel 213.

341

III. KONSTRUKTIV DIALOG OG INFORMATIONSUDVEKSLING

i) Almindelige bestemmelser

8. Kommissionen sikrer, at Parlamentet fuldt ud og uden ophold underrettes om Kommissionens forslag og initiativer på lovgivnings- og budgetområdet.

På alle områder, hvor Parlamentet optræder som lovgivende myndighed eller som en del af budgetmyndigheden, underrettes det på lige fod med Rådet i alle faser af lovgivnings- og budgetprocessen.

9. På områderne fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager træffer Kommissionen foranstaltninger med henblik på at forbedre inddragelsen af Parlamentet, således at der i videst muligt omfang tages hensyn til Parlamentets synspunkter.

10. Kommissionens formand eller dens næstformand med ansvar for interinstitutionelle forbindelser vil hver tredje måned mødes med Formandskonferencen for at sikre en løbende dialog mellem de to institutioner på højeste plan. Kommissionens formand vil mindst to gange årligt deltage i Formandskonferencens møder.

11. De enkelte medlemmer af Kommissionen sikrer, at der foregår en regelmæssig og direkte udveksling af oplysninger mellem kommissionsmedlemmet og formanden for det relevante parlamentsudvalg.

12. Kommissionen offentliggør ikke forslag til retsakter eller andre vigtige initiativer eller beslutninger, før den skriftligt har underrettet Parlamentet herom.

På grundlag af Kommissionens lovgivnings- og arbejdsprogram og det flerårige program fastlægger de to institutioner på forhånd efter fælles aftale, hvilke forslag og initiativer der er af særlig betydning, og som skal forelægges på et plenarmøde i Parlamentet.

På samme måde fastlægger de, hvilke forslag og initiativer der skal orienteres om på Formandskonferencen, eller som det relevante parlamentsudvalg eller dets formand skal orienteres om på passende måde.

Disse afgørelser træffes inden for rammerne af den løbende dialog mellem de to institutioner, jf. punkt 10 i denne aftale, og ajourføres regelmæssigt under hensyntagen til enhver eventuel politisk udvikling.

342

13. Såfremt et internt kommissionsdokument - som Parlamentet ikke er blevet orienteret om, jf. punkt 8, 9 og 12 - bringes i omløb uden for institutionerne, kan Parlamentets formand anmode om straks at få det tilsendt, således at det kan videregives til ethvert medlem af Parlamentet, der anmoder herom.

14. Kommissionen giver regelmæssigt skriftlig underretning om de foranstaltninger, der træffes som reaktion på specifikke anmodninger, der rettes til den i Parlamentets beslutninger, og underretter herunder Parlamentet om de sager, hvor den ikke har været i stand til at følge dets synspunkter.

Hvad angår dechargeproceduren, finder de særlige bestemmelser i punkt 26 anvendelse.

Kommissionen tager hensyn til alle Parlamentets anmodninger til Kommissionen om at fremsætte forslag til retsakter, jf. EF-traktatens artikel 192, og besvarer enhver anmodning hurtigt og tilstrækkeligt detaljeret.

Efter anmodning fra Parlamentet eller Kommissionen gives oplysninger om opfølgningen af vigtige anmodninger fra Parlamentet også i det relevante parlamentsudvalg eller om nødvendigt på et plenarmøde i Parlamentet.

15. Såfremt en medlemsstat fremsætter et lovgivningsinitiativ efter EU-traktatens artikel 34, underretter Kommissionen efter anmodning Parlamentets relevante udvalg om sin holdning til initiativet.

16. Kommissionen underretter Parlamentet om listen over de ekspertgrupper, der er nedsat til at bistå Kommissionen under udøvelsen af dens initiativret. Listen ajourføres regelmæssigt og offentliggøres.

I denne sammenhæng underretter Kommissionen på passende måde det kompetente parlamentsudvalg på specifik og begrundet anmodning fra dets formand om disse gruppers virksomhed og sammensætning.

17. De to institutioner fører gennem passende kanaler en konstruktiv dialog om spørgsmål vedrørende vigtige administrative forhold, særlig spørgsmål, der har direkte virkninger for Parlamentets egen administration.

18. Påberåbes der fortrolighed med hensyn til oplysninger, der videregives i henhold til denne rammeaftale, finder bestemmelserne i bilag 1 anvendelse.

ii) Eksterne forbindelser, udvidelse og internationale aftaler

19. I forbindelse med internationale aftaler, herunder handelsaftaler, orienterer Kommissionen klart og i god tid Parlamentet såvel under aftalernes forberedende fase som under og ved afslutningen af internationale forhandlinger. Denne orientering omfatter udkastet til forhandlingsdirektiver, de vedtagne forhandlingsdirektiver samt de efterfølgende forhandlinger og disses afslutning.

Parlamentet orienteres i så god tid, at det i givet fald kan udtrykke sine synspunkter, og således at Kommissionen er i stand til at tage hensyn til Parlamentets synspunkter i videst muligt omfang. Orienteringen foregår gennem de relevante parlamentsudvalg og i givet fald på et plenarmøde.

Parlamentet påtager sig på sin side at fastsætte passende procedurer og sikkerhedsforanstaltninger med hensyn til fortrolighed i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag 1.

20. Kommissionen træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at Parlamentet straks informeres fuldt ud om:

- i) afgørelser om midlertidig gennemførelse eller suspension af aftaler og
- ii) EF-holdninger i et organ, der er nedsat i henhold til en aftale.

21. Når Kommissionen repræsenterer Fællesskabet, giver den på anmodning af Parlamentet mulighed for, at parlamentsmedlemmer deltager som observatører i EF-delegationer, der forhandler multilaterale aftaler. Parlamentsmedlemmer må ikke deltage direkte i forhandlingsmøderne.

Kommissionen påtager sig systematisk at orientere medlemmer af Parlamentet, der deltager som observatører i delegationer, der forhandler multilaterale aftaler.

22. Kommissionen orienterer budgetmyndigheden og behandler dens bemærkninger, før den i forbindelse med donorkonferencer afgiver løfter af finansiell art, som indebærer nye finansielle forpligtelser, og som kræver vedtagelse af budgetmyndigheden.

23. De to institutioner er enige om at samarbejde på området valgobservation. Kommissionen samarbejder med Parlamentet ved at yde den bistand, der er nødvendig, til delegationer fra Parlamentet, som deltager i EF-valgobservatørmmissioner.

24. Kommissionen holder Parlamentet fuldt orienteret om fremskridtene i tiltrædelsesforhandlinger og navnlig om vigtige aspekter og udviklinger, således at det i god tid kan udtrykke sine synspunkter gennem de relevante parlamentsprocedurer.

25. Såfremt Parlamentet vedtager en henstilling i henhold til artikel 82 i dets forretningsorden om de forhold, der er omtalt i punkt 24, og såfremt Kommissionen af vigtige grunde beslutter, at den ikke kan støtte den pågældende henstilling, redegør den for grundene over for Parlamentet på et plenarmøde eller på det førstkomende møde i det relevante parlamentsudvalg.

iii) Gennemførelse af budgettet

26. I forbindelse med den årlige dechargeprocedure i henhold til EF-traktatens artikel 276 forelægger Kommissionen alle de oplysninger, der er nødvendige for at kontrollere gennemførelsen af budgettet for det pågældende år, og som formanden for det parlamentsudvalg, der i henhold til bilag VI i Parlamentets forretningsorden har dechargeproceduren som sagsområde, anmoder om til dette formål. Fremkommer der nye aspekter vedrørende tidligere år, som der allerede er givet decharge for, forelægger Kommissionen alle de oplysninger om sagen, der er nødvendige for at nå frem til en løsning, der er acceptabel for begge parter.

IV. SAMARBEJDE OM LOVGIVNINGSMÆSSIGE PROCEDURER OG PLANLÆGNING

i) Kommissionens politiske og lovgivningsmæssige programmer og Unionens flerårige planlægning

27. Kommissionen forelægger forslag til Unionens flerårige planlægning med henblik på at nå til enighed mellem de berørte institutioner om den interinstitutionelle planlægning.

28. En ny Kommission forelægger hurtigst muligt sit politiske og lovgivningsmæssige program.

29. Når Kommissionen udarbejder sit lovgivnings- og arbejdsprogram, samarbejder de to institutioner i overensstemmelse med den tidsplan, der er fastsat i bilag 2.

Kommissionen tager hensyn til Parlamentets prioriteringer.

Kommissionen giver tilstrækkeligt detaljerede oplysninger om sine planer for hvert enkelt punkt i lovgivnings- og arbejdsprogrammet.

30. Kommissionens næstformand med ansvar for interinstitutionelle forbindelser forpligter sig til hver tredje måned at aflægge beretning til Udvalgsformandskonferencen om den politiske gennemførelse af lovgivnings- og arbejdsprogrammet for det pågældende år og om enhver ajourføring som følge af udviklingen inden for de enkelte områder og vigtige politiske begivenheder.

ii) Almindelige lovgivningsprocedurer

31. Kommissionen forpligter sig til omhyggeligt at gennemgå de ændringer, som Parlamentet vedtager til dets forslag til retsakter, med henblik på at tage hensyn til dem i ethvert ændret forslag.

Når Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 251 afgiver udtalelse om Parlamentets ændringer, forpligter den sig til at tage størst muligt hensyn til de ændringer, der er vedtaget ved andenbehandlingen; skulle den af vigtige grunde og efter behandling i kollegiet beslutte ikke at vedtage eller støtte disse ændringer, begrundet den dette over for Parlamentet og under alle omstændigheder i sin udtalelse til Parlamentets ændringer, jf. EF-traktatens artikel 251, stk. 2, tredje afsnit, litra c).

32. Kommissionen underretter på forhånd Parlamentet og Rådet, inden den trækker sine forslag tilbage.

33. Ved andre lovgivningsprocedurer end den fælles beslutningsprocedure

i) sørger Kommissionen for i god tid at minde Rådets organer om, at der ikke må indgås politiske aftaler om dens forslag, før Parlamentet har vedtaget sin udtalelse; den anmoder om, at forhandlingerne afsluttes på ministerniveau, når medlemmerne af Rådet har haft rimelig tid til at behandle Parlamentets udtalelse

ii) sørger Kommissionen for, at Rådet følger de regler, som er udviklet i EF-Domstolens praksis, om at Parlamentet skal høres på ny, såfremt Rådet ændrer et kommissionsforslag væsentligt; Kommissionen underretter Parlamentet om eventuelle påmindelser til Rådet om, at der skal foretages fornyet høring

iii) forpligter Kommissionen sig til i givet fald at trække et forslag til retsakt tilbage, som Parlamentet har forkastet. Såfremt Kommissionen af vægtige grunde efter behandling i kollegiet beslutter at fastholde forslaget, begrundet den dette i en redegørelse for Parlamentet.

34. Med henblik på at forbedre planlægningen af lovgivningen forpligter Parlamentet sig på sin side til:

- i) at planlægge de lovgivningsmæssige punkter på sine dagsordener, således at de bringes i overensstemmelse med det gældende lovgivningsprogram og de beslutninger, som det har vedtaget om programmet
- ii) for så vidt det er hensigtsmæssigt for proceduren, at overholde rimelige frister ved vedtagelse af sin udtalelse under førstebehandlingen i forbindelse med samrådsproceduren og den fælles beslutningsprocedure og i forbindelse med høringsproceduren
- iii) i videst muligt omfang at vælge ordførere for kommende forslag, så snart lovgivningsprogrammet er vedtaget
- iv) at behandle anmodninger om fornyet høring som spørgsmål af absolut prioritet, forudsat det har modtaget alle de nødvendige oplysninger.

346

iii) Kommissionens særlige lovgivnings- og gennemførelsesbeføjelser

35. Kommissionen holder Parlamentet fuldt og rettidigt underrettet om de retsakter, den vedtager, og som hører under dens egne lovgivningsbeføjelser.

Gennemførelsen af Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen, sker i overensstemmelse med aftalen mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen om gennemførelsesbestemmelser til denne afgørelse.

Hvad angår gennemførelsesforanstaltningerne inden for sektoren for værdipapirer, bankvæsen og forsikring bekræfter Kommissionen de tilsagn, den gav på plenarmødet den 5. februar 2002, og som blev bekræftet den 31. marts 2004. Kommissionen forpligter sig navnlig til i videst muligt omfang at tage hensyn til Parlamentets holdning og til enhver beslutning, det måtte vedtage om gennemførelsesforanstaltninger, som rækker ud over de gennemførelsesbeføjelser, der er fastsat i basisretsakten; i sådanne tilfælde bestræber den sig på at finde en afbalanceret løsning.

iv) Kontrol med gennemførelsen af fællesskabsretten

36. Ud over særberetningerne og årsberetningen om gennemførelsen af fællesskabsretten holder Kommissionen efter anmodning fra det kompetente parlamentsudvalg Parlamentet mundtligt orienteret om alle trin i processen fra fremsendelsen af en begrundet udtalelse og, hvis der indledes procedure for manglende meddelelse af gennemførelsesforanstaltninger til direktiver eller for manglende opfyldelse af en dom fra EF-Domstolens, fra fremsendelsen af en åbningsskrivelse.

V. KOMMISSIONENS DELTAGELSE I PARLAMENTETS FORHANDLINGER

37. Parlamentet søger som generel regel at sikre, at punkter, som hører under et kommissionsmedlems ansvarsområder, samles.

Kommissionen søger som generel regel at sikre, at kommissionsmedlemmer, når Parlamentet anmoder om det, er til stede på plenarmøderne under behandlingen af de dagsordenspunkter, der hører under deres ansvarsområde.

38. For at sikre, at kommissionsmedlemmerne kan være til stede, forpligter Parlamentet sig til at bestræbe sig på at fastholde sine endelige forslag til dagsorden. Såfremt Parlamentet ændrer sit endelige forslag til dagsorden eller rækkefølgen af punkterne på dagsordenen for en mødeperiode, underretter det straks Kommissionen. Kommissionen gør sit bedste for at sikre, at det ansvarlige kommissionsmedlem kan komme til stede.

39. Kommissionen kan senest frem til Formandskonferencens vedtagelse af det endelige forslag til dagsorden for en mødeperiode foreslå medtagelse af punkter på dagsordenen. Parlamentet tager størst muligt hensyn til sådanne forslag.

40. Som hovedregel er det kommissionsmedlem, der er ansvarligt for et punkt, som behandles i et parlamentsudvalg, til stede på det pågældende udvalgsmøde, når han/hun indbydes hertil.

Kommissionsmedlemmer skal høres, hvis de anmoder om det.

Parlamentsudvalg tilstræber at fastholde deres forslag til dagsorden og dagsorden.

Ændrer et parlamentsudvalg sit forslag til dagsorden eller sin dagsorden, underrettes Kommissionen øjeblikkeligt herom.

Hvis der ikke udtrykkeligt er anmodet om et kommissionsmedlems tilstedeværelse på et parlamentsudvalgsmøde, sikrer Kommissionen, at den er repræsenteret ved en kompetent embedsmand på et passende niveau.

VI. AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

41. De to institutioner forpligter sig til at styrke deres samarbejde på informations- og kommunikationsområdet.

42. De to institutioner foretager regelmæssigt en evaluering af gennemførelsen af denne rammeaftale og af dens bilag, og den tages på anmodning af en af institutionerne op til revision på grundlag af de praktiske erfaringer.

43. Denne rammeaftale tages op til revision efter ikrafttrædelsen af traktaten om en forfatning for Europa.

BILAG 1

TILSENDELSE AF FORTROLIGE OPLYSNINGER TIL EUROPA-PARLAMENTET

1. Anvendelsesområde

1.1. I dette bilag fastsættes bestemmelser om Kommissionens tilsendelse til Parlamentet af fortrolige oplysninger og disses behandling som led i udøvelsen af Parlamentets beføjelser inden for lovgivnings- og budgetproceduren, dechargeproceduren samt den generelle udøvelse af Parlamentets kontrolbeføjelser. De to institutioner handler i overensstemmelse med deres gensidige pligt til loyalt samarbejde og med fuld gensidig tillid, samt under nøje overholdelse af traktaternes relevante bestemmelser, særlig EU-traktatens artikel 6 og 46 og EF-traktatens artikel 276.

1.2. Ved oplysninger forstås alle skriftlige eller mundtlige oplysninger, uanset medium og ophavsmand.

1.3. Kommissionen sikrer, at Parlamentet får adgang til oplysninger i overensstemmelse med bestemmelserne i dette bilag, når den fra et af de i punkt 1.4. nævnte parlamentsorganer modtager en anmodning om tilsendelse af fortrolige oplysninger.

1.4. I dette bilags forstand kan Parlamentets formand, formændene for de berørte parlamentsudvalg, samt Præsidiets og Formandskonferencen anmode Kommissionen om fortrolige oplysninger.

1.5. Bestemmelserne i dette bilag omfatter ikke oplysninger om traktatbrudsprocedurer og konkurrencesager, for så vidt der endnu ikke foreligger en endelig kommissionsafgørelse på det tidspunkt, hvor anmodningen fra et af parlamentsorganerne modtages.

1.6. Disse bestemmelser berører ikke afgørelse 95/167/EF, Euratom, EKSF truffet af Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen den 19. april 1995 om de nærmere vilkår for udøvelse af Europa-Parlamentets undersøgelsesbeføjelse og de relevante bestemmelser i Kommissionens afgørelse af 28. april 1999 om oprettelse af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) .

2. Generelle bestemmelser

2.1. Efter anmodning fra et af de i punkt 1.4. nævnte organer sender Kommissionen hurtigst muligt det pågældende organ alle de fortrolige oplysninger, der er nødvendige, for at Parlamentet kan udøve sine kontrolbeføjelser. De to institutioner respekterer inden for deres respektive beføjelser og ansvarsområder:

- grundlæggende menneskerettigheder, herunder retten til retfærdig rettergang og retten til beskyttelse af privatlivet
- bestemmelser vedrørende retslige og disciplinære procedurer
- beskyttelse af forretningshemmeligheder og kommercielle forbindelser
- beskyttelse af Unionens interesser, særlig i tilknytning til offentlig sikkerhed, internationale forbindelser, valutastabilitet og finansielle interesser.

I tilfælde af uenighed forelægges spørgsmålet for de to institutioners formænd, således at de kan løse tvisten. Fortrolige oplysninger fra en stat, en institution eller en international organisation videregives kun med dennes samtykke.

2.2. Hersker der tvivl om en oplysnings fortrolige karakter, eller er det nødvendigt at fastlægge de relevante nærmere betingelser for dens meddelelse i overensstemmelse med punkt 3.2., indleder formanden for det ansvarlige parlamentsudvalg, om nødvendigt sammen med ordføreren, omgående drøftelser med det ansvarlige kommissionsmedlem. Opnås der ikke enighed, forelægges spørgsmålet for de to institutioners formænd, således at de kan bilægge tvisten.

2.3. Hersker der efter afslutning af proceduren, jf. punkt 2.2., stadig uenighed, opfordrer Parlamentets formand efter begrundet anmodning fra det berørte parlamentsudvalg Kommissionen til inden for den behørigt angivne passende frist at fremsende den pågældende fortrolige oplysning og angiver, hvilke af de nærmere betingelser i afsnit 3 i dette bilag der skal opfyldes. Inden denne frists udløb meddeler Kommissionen skriftligt Parlamentet sin endelige holdning, som Parlamentet i givet fald forbeholder sig ret til at gøre indsigelse imod.

3. Nærmere regler for adgang til og behandling af fortrolige oplysninger

3.1. De fortrolige oplysninger, der meddeles efter procedurerne i punkt 2.2. og i givet fald punkt 2.3., sendes på kommissionsformandens eller et kommissionsmedlems ansvar til det parlamentsorgan, der har anmodet herom.

3.2. Med forbehold af bestemmelserne i punkt 2.3. fastsættes de nærmere regler for adgang til oplysningerne og bevarelse af deres fortrolige karakter efter fælles overenskomst mellem det ansvarlige kommissionsmedlem og det pågældende parlamentsorgan, behørigt repræsenteret ved sin formand, som vælger en af følgende muligheder:

- Oplysninger forbeholdt formanden og ordføreren for det relevante parlamentsudvalg
- Begrænset adgang til oplysningerne for alle medlemmer af det relevante parlamentsudvalg under iagttagelse af passende forholdsregler, eventuelt med indsamling af dokumenterne efter behandlingen og forbud mod at tage kopier
- Behandling i det relevante parlamentsudvalg for lukkede døre under iagttagelse af forholdsregler, der svarer til graden af fortrolighed, og i overensstemmelse med principperne i bilag VII til Parlamentets forretningsorden
- Meddelelse af tekster, hvori alle personoplysninger er slettet
- I tilfælde, der er begrundet i absolut ekstraordinære forhold, oplysninger udelukkende forbeholdt Parlamentets formand.
- De pågældende oplysninger må ikke offentliggøres eller videregives til nogen anden modtager.

3.3. Overholdes disse nærmere regler ikke, finder sanktionsbestemmelserne i bilag VII til Parlamentets forretningsorden anvendelse.

3.4. Med henblik på gennemførelse af ovennævnte bestemmelser sikrer Parlamentet effektiv indførelse af følgende foranstaltninger:

- et sikkert arkiveringssystem for dokumenter, der er klassificeret som fortrolige,
- en sikret læsesal (uden fotokopimaskiner, telefoner, fax, scanner eller anden teknik til reproduktion eller videresendelse af dokumenter m.m.)
- sikkerhedsregler for adgang til læsesalen med registrering i et adgangsregister og en erklæring på tro og love om, at de behandlede fortrolige oplysninger ikke videregives.

3.5. Kommissionen træffer de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af bestemmelserne i dette bilag.

BILAG 2

TIDSPLAN FOR KOMMISSIONENS LOVGIVNINGS- OG ARBEJDSPROGRAM

1. I februar måned forelægger Kommissionens formand og/eller næstformand med ansvar for interinstitutionelle forbindelser afgørelsen om den politiske strategi for det efterfølgende år for Formandskonferencen.

2. Under mødeperioden i februar-marts deltager de berørte institutioner i en debat om de overordnede retningslinjer for de politiske prioriteter på grundlag af afgørelsen om den politiske strategi for det efterfølgende år.

3. Efter denne debat fører de kompetente parlamentsudvalg og de relevante kommissionsmedlemmer i løbet af året en løbende bilateral dialog for at evaluere gennemførelsen af det igangværende lovgivnings- og arbejdsprogram og drøfte udarbejdelsen af det kommende program inden for deres specifikke områder. Hvert parlamentsudvalg aflægger regelmæssigt beretning til Udvalgsformandskonferencen om resultaterne af disse møder.

4. Udvalgsformandskonferencen udveksler regelmæssigt synspunkter med Kommissionens næstformand med ansvar for interinstitutionelle forbindelser for at evaluere gennemførelsen af det igangværende lovgivnings- og arbejdsprogram, drøfte udarbejdelsen af det kommende program og gøre status over den løbende bilaterale dialog mellem de berørte parlamentsudvalg og de relevante kommissionsmedlemmer.

5. I september måned forelægger Udvalgsformandskonferencen en sammenfattende rapport for Formandskonferencen, som underretter Kommissionen herom.

6. Under mødeperioden i november forelægger Kommissionens formand i en redegørelse til Parlamentet, med deltagelse af kollegiet, Kommissionens lovgivnings- og arbejdsprogram for det efterfølgende år. I redegørelsen indgår en evaluering af gennemførelsen af det igangværende program. Redegørelsen følges op af vedtagelsen af en parlamentsbeslutning under mødeperioden i december.

7. Kommissionens lovgivnings- og arbejdsprogram ledsages af en liste over lovgivningsmæssige og ikke-lovgivningsmæssige forslag for det kommende år i en form, der senere vil blive truffet beslutning om. Programmet sendes til Parlamentet i god tid før den mødeperiode, hvor det skal drøftes.

8. Denne tid

splan finder anvendelse på enhver regelmæssig programcyklus, bortset fra parlamentsvalgår, som falder sammen med afslutningen af Kommissionens mandatperiode.

9. Denne tidsplan er ikke til hinder for fremtidige aftaler om interinstitutionel planlægning

Parlamentets afgørelse af 26.5.2005.

EUT L 44 af 15.2.2005, s. 1.

EFT C 121 af 24.4.2001, s. 122.

EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

EFT L 256 af 10.10.2000, s. 19.

EFT L 113 af 19.5.1995, s. 2.

EFT L 136 af 31.5.1999, s. 20.

Der oplyses bl.a. om tidsplan og eventuelt retsgrundlag og budgetmæssige konsekvenser.

RÅDSEKTLÆRING I FORBINDELSE MED RAMMEAFTALE OM FORBINDELSERNE MELLEM EUROPA-PARLAMENTET OG KOMMISSIONEN³⁴

(2005/C 161/01)

353

Under henvisning til Europa-Parlamentets og Kommissionens undertegnelse den 26. maj 2005 af rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen henstiller Coreper til Rådet, at det optager følgende erklæring i sin møde-protokol og offentliggør den i C-udgaven af Den Europæiske Unions Tidende:

»Rådet har noteret sig den rammeaftale om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen, der blev undertegnet den 26. maj 2005 af de to institutioner på trods af ånden i erklæringen (nr. 3) vedrørende artikel 10 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, der foreligger i slutakten til Nicetraktaten.

Rådet henviser til sin erklæring af 10. juli 2000, og giver udtryk for sin betænkelighed ved, at flere bestemmelser i denne nye rammeaftale har til formål på en endnu mere markant måde end i rammeaftalen fra 2000 at opnå en forskydning af den institutionelle ligevægt, således som den følger af de gældende traktater.

Det beklager, at det ikke tidligere som udtryk for loyalt samarbejde er blevet informeret om forhandlingen af denne nye rammeaftale. Rådet beklager også, at de to berørte institutioner ikke har fundet det nødvendigt at tage hensyn til de betænkeligheder, som det gav udtryk for i de kompetente instanser forud for undertegnelsen af denne aftale.

Rådet erindrer navnlig om, at i henhold til EF-traktaten (artikel 201) kan et forslag om mistillidsvotum vedrørende Kommissionens virksomhed kun angå samtlige medlemmer af Kommissionen som kollegium og ikke et enkelt medlem af Kommissionen. Artikel 217 fastslår princippet om kollegialitet i Kommissionens arbejde. Rådet understreger desuden, at den flerårige planlægningsproces for drøftelserne blev fastlagt på Det Europæiske Råds møde i juni 2002 i Sevilla. Endelig erindres det om, at de procedurer, der gør det muligt at inddrage Europa-Parlamentet i internationale forhandlinger, er omfattet af artikel 300 i EF-traktaten, og at der i 1998 blev

34 EU-Tidende C 161 af 1. juli 2005, s. 1

vedtaget praktiske retningslinjer vedrørende Europa-Parlamentets medlemmers deltagelse i Fællesskabets delegationer eller i delegationer, som repræsenterer Den Europæiske Union på internationale konferencer.

Rådet understreger, at de forpligtelser, som disse institutioner har påtaget sig, under ingen omstændigheder kan gøres gældende over for Rådet. Det forbeholder sig ret til at udøve sine rettigheder og navnlig til at træffe enhver passende foranstaltning, såfremt anvendelsen af rammeaftalens bestemmelser skulle påvirke de beføjelser, som traktaterne har tillagt institutionerne, og den institutionelle ligevægt, som de indebærer.«

INTERINSTITUTIONEL AFTALE OM BUDGETDISCIPLIN OG FORSVARLIG ØKONOMISK FORVALTNING³⁵

(2006/C 139/01)

355

EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION OG
KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER,
herefter "institutionerne",

HAR INDGÅET FØLGENDE AFTALE:

1. Formålet med nærværende aftale er at gennemføre budgetdisciplin og forbedre den årlige budgetprocedures forløb og det interinstitutionelle samarbejde på budgetområdet samt at sikre en forsvarlig økonomisk forvaltning.
2. Budgetdisciplin dækker i denne aftale alle udgifter. Den er bindende for alle institutionerne i hele den periode, hvor denne aftale gælder.
3. Aftalen berører ikke de forskellige institutioners respektive budgetmæssige bejlinger, således som de er fastsat i traktaterne. Hvor der henvises til dette punkt, træffer Rådet afgørelse med kvalificeret flertal og Europa-Parlamentet med et flertal af dets medlemmers stemmer og med tre femtedele af de afgivne stemmer, i overensstemmelse med de afstemningsregler, der er fastsat i artikel 272, stk. 9, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (i det følgende benævnt "EF-traktaten").
4. Ændres traktaten i løbet af den flerårige finansielle ramme 2007 — 2013 (herefter "den finansielle ramme"), med virkning for budgettet, foretages de tilpasninger, der som følge heraf er nødvendige.

35 EU-Tidende C 139 af 14. juni 2006, s. 1-17.

5. Aftalen kan ikke ændres uden samtykke fra samtlige institutioner. Ændringer af den finansielle ramme skal foretages efter de procedurer, der er fastsat herfor i denne aftale.

6. Aftalen består af tre dele:

- Del I indeholder en definition af og gennemførelsesbestemmelser til den finansielle ramme og gælder i den finansielle rammes gyldighedsperiode.
- Del II vedrører forbedringen af det interinstitutionelle samarbejde under budgetproceduren.
- Del III indeholder bestemmelser vedrørende en forsvarlig økonomisk forvaltning af EU's midler.

356

7. Kommissionen forelægger, når den finder det nødvendigt, og i hvert fald samtidig med, at den fremsætter forslag til en ny finansiell ramme i medfør af punkt 30, en rapport om gennemførelsen af denne aftale, om nødvendigt ledsaget af forslag til ændringer.

8. Nærværende aftale træder i kraft den 1. januar 2007 og afløser:

- den interinstitutionelle aftale af 6. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forbedring af budgetproceduren [1]
- den interinstitutionelle aftale af 7. november 2002 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om finansieringen af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond, som supplerer den interinstitutionelle aftale af 6. maj 1999 om budgetdisciplin og forbedring af budgetproceduren³⁶.

DEL I

FINANSIELL RAMME DEFINITION OG

GENNEMFØRELSESBESTEMMELSER

A. Indhold og rækkevidde af den finansielle ramme

9. Den finansielle ramme er anført i bilag I. Den udgør referencerammen for den interinstitutionelle budgetdisciplin.

³⁶ EF-Tidende C 172 af 18. juni 1999, s. 1–22

10. Den finansielle ramme skal sikre, at Den Europæiske Unions udgifter, opdelt i hovedkategorier, på mellemlang sigt udvikler sig på en ordnet måde og inden for grænserne af de egne indtægter.

11. I den finansielle ramme fastsættes der for hvert år i perioden fra 2007 til 2013 og for hvert udgiftsområde eller underområde, udgiftsbeløb til forpligtelsesbevillinger. Desuden fastsættes der årlige samlede udgiftsbeløb både for så vidt angår forpligtelsesbevillinger og betalingsbevillinger.

Alle disse beløb er udtrykt i 2004-priser.

I den finansielle ramme tages der ikke hensyn til budgetposter finansieret af formålsbestemte indtægter som omhandlet i artikel 18 i finansforordningen af 25. juni 2002 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget [3], i det følgende benævnt "finansforordningen".

Oplysninger vedrørende transaktioner, der ikke er medtaget i Den Europæiske Unions almindelige budget og i den forudsatte udvikling i de forskellige kategorier af Fællesskabets egne indtægter, anføres vejledende i separate tabeller. Disse oplysninger ajourføres årligt i forbindelse med den tekniske justering af den finansielle ramme.

12. Institutionerne anerkender, at hvert af de beløb, der er fastsat i absolutte tal i den finansielle ramme, skal betragtes som et årligt udgiftsloft for Den Europæiske Unions almindelige budget. Med forbehold af de ændringer, der måtte blive foretaget i disse lofter i overensstemmelse med denne aftale, forpligter institutionerne sig hver især til at udøve deres respektive beføjelser således, at de under hver budgetprocedure og gennemførelsen af budgettet for det pågældende regnskabsår kan overholde de forskellige årlige udgiftslofter.

13. Ved indgåelsen af denne aftale accepterer budgetmyndighedens to parter stigningssatserne for ikke-obligatoriske udgifter, der fremgår af de budgetter, der er opstillet under overholdelse af de lofter, der er fastsat i den finansielle ramme 2007-2013 i hele aftalens varighed.

Med undtagelse af underudgiftsområde 1B "Samhørighed med henblik på vækst og beskæftigelse" skal institutionerne, med henblik på en forsvarlig økonomisk forvaltning, under budgetproceduren og ved vedtagelsen af budgettet så vidt muligt sørge for, at der under lofterne for de forskellige udgiftsområder er tilstrækkelige margener.

14. Den finansielle iværksættelse af en retsakt vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet efter den fælles beslutningsprocedure eller en retsakt vedtaget af Rådet, som overskrider de disponible bevillinger på budgettet eller de beløb, der er fastsat i den finansielle ramme, jf. punkt 12, kan først finde sted, når budgettet er blevet

ændret, eller den finansielle ramme om nødvendigt er blevet revideret på passende måde efter den procedure, der gælder i hvert af disse tilfælde.

15. For hvert af de regnskabsår, der er omfattet af den finansielle ramme, kan de samlede nødvendige betalingsbevillinger, efter den årlige justering og i givet fald under hensyntagen til andre tilpasninger og revisioner, ikke føre til, at opkrævnings-satsen for egne indtægter overstiger det loft, der er fastsat for sådanne indtægter.

Om nødvendigt kan budgetmyndighedens to parter, i overensstemmelse med punkt 3, beslutte at nedsætte lofterne i den finansielle ramme for at sikre, at loftet for egne indtægter overholdes.

B. Årlige justeringer af den finansielle ramme

358

Tekniske justeringer

16. Hvert år foretager Kommissionen, forud for budgetproceduren for regnskabsåret $n + 1$, følgende tekniske justeringer af den finansielle ramme:

- a) opskrivning til år $n+1$ -priser af lofterne og af de samlede tal for forpligtelsesbevillinger og betalingsbevillinger
- b) beregning af den disponible margin under loftet for egne indtægter.

Kommissionen foretager disse tekniske justeringer på grundlag af en fast deflator på 2 % årligt.

Resultaterne af disse tekniske justeringer og de underliggende økonomiske prognoser meddeles budgetmyndighedens to parter.

Der foretages ikke andre tekniske justeringer for det pågældende år, hverken i løbet af regnskabsåret eller i følgende regnskabsår i form af efterfølgende korrektioner.

17. I forbindelse med sin tekniske justering for 2011 vil Kommissionen, hvis det konstateres, at en medlemsstats kumulerede BNI for årene 2007-2009 afviger mere end $\pm 5\%$ fra den kumulerede BNI, der blev anslået ved udfærdigelsen af denne aftale, tilpasse de beløb, der er tildelt den pågældende medlemsstat for perioden, af midlerne til støtte for samhørighed. Den samlede nettovirkning af disse justeringer, uanset om den er positiv eller negativ, må ikke overstige 3 mia. EUR. Hvis nettovirkningen er positiv, må de samlede yderligere ressourcer ikke overstige de ikke udnyttede margener under lofterne for underudgiftsområde 1B for årene 2007-2010. De nødvendige justeringer vil blive fordelt ligeligt over årene 2011-2013, og de tilsvarende lofter vil blive ændret i overensstemmelse hermed.

Tilpasninger i forbindelse med budgetgennemførelsen

18. Samtidig med meddelelsen om den tekniske justering af den finansielle ramme forelægger Kommissionen budgetmyndighedens to parter et forslag til de tilpasninger af de samlede betalingsbevillinger, den skønner nødvendige under hensyntagen til budgetgennemførelsen, for at sikre en ordnet udvikling i forhold til forpligtelsesbevillingerne. Europa-Parlamentet og Rådet træffer afgørelse om disse forslag inden den 1. maj i år n, i overensstemmelse med punkt 3.

Ajourføring af overslag over betalingsbevillinger efter 2013

19. Kommissionen ajourfører i 2010 overslagene over betalingsbevillinger efter 2013. Ved denne ajourføring tages der hensyn til den faktiske udnyttelse af budgettets forpligtelses- og betalingsbevillinger samt overslagene over den fremtidige bevillingsudnyttelse. Der tages også hensyn til de regler, der er fastsat for at sikre, at betalingsbevillingerne udvikler sig på en ordnet måde sammenlignet med forpligtelsesbevillingerne og overslagene over væksten i Den Europæiske Unions bruttonationalindkomst (BNI).

359

Justeringer i forbindelse med uforholdsmæssigt store offentlige underskud

20. I tilfælde af, at suspensionen af de budgetmæssige forpligtelser vedrørende Samhørighedsfonden hæves i forbindelse med proceduren for uforholdsmæssigt store offentlige underskud, kan Rådet efter forslag fra Kommissionen og i overensstemmelse med den relevante basisretsakt træffe afgørelse om at overføre de suspenderede forpligtelser til de følgende år. Suspenderede forpligtelser for år n kan ikke genopføres på budgettet efter år n+2.

C. Revision af den finansielle ramme

21. Ud over de regelmæssige tekniske justeringer og justeringer som følge af ændrede gennemførelsesvilkår kan den finansielle ramme, i tilfælde af uforudsete omstændigheder, revideres på forslag af Kommissionen under overholdelse af loftet for egne indtægter.

22. Som hovedregel skal et forslag om revision efter punkt 21 forelægges og vedtages inden påbegyndelsen af budgetproceduren for det regnskabsår eller det første af de regnskabsår, revisionen vedrører.

En revision af den finansielle ramme på indtil 0,03 % af Den Europæiske Unions BNI inden for marginen for uforudsete udgifter vedtages ved fælles afgørelse af budgetmyndighedens to parter i overensstemmelse med punkt 3.

En revision af den finansielle ramme på over 0,03 % af Den Europæiske Unions BNI inden for marginen for uforudsete udgifter vedtages ved fælles afgørelse af budgetmyndighedens to parter, idet Rådet træffer afgørelse med enstemmighed.

23. Institutionerne undersøger mulighederne for omfordeling af udgifterne mellem de programmer, der henhører under det af revisionen berørte udgiftsområde, især under hensyn til enhver forventet manglende udnyttelse af bevillingerne, jf. dog punkt 40. Målsætningen i denne forbindelse skal være, at et betydeligt beløb, både i absolutte tal og som procentdel af den nye påtænkte udgift, skal ligge inden for loftet for det pågældende udgiftsområde.

Institutionerne undersøger mulighederne for at udligne en forhøjelse af loftet for ét udgiftsområde ved at nedsætte loftet for et andet udgiftsområde.

En revision af den finansielle ramme for så vidt angår de obligatoriske udgifter må ikke bevirke, at det disponible beløb til ikke-obligatoriske udgifter nedsættes.

I forbindelse med enhver revision skal det sikres, at der er et rimeligt forhold mellem forpligtelser og betalinger.

360

D. Konsekvenserne af, at der ikke træffes fælles afgørelse om justering eller revision af den finansielle ramme

24. Kan Europa-Parlamentet og Rådet ikke nå til enighed om en af Kommissionen foreslået justering eller revision af den finansielle ramme, anvendes de tidligere fastsatte beløb, efter den årlige tekniske justering, fortsat som lofter for udgifterne for det pågældende regnskabsår.

E. Nødhjælpsreserve

25. Nødhjælpsreserven skal gøre det muligt at reagere hurtigt på tredjelandes specifikke behov for nødhjælp som følge af begivenheder, der ikke kunne forudses, da budgettet blev opstillet, først og fremmest til humanitære aktioner, men også, hvis omstændighederne kræver det, til civil kriseforvaltning og civilbeskyttelse. Det årlige beløb, som indgår i reserven, er fastsat til 221 mio. EUR i faste priser for den periode, som den finansielle ramme vedrører.

Reserven opføres på Den Europæiske Unions almindelige budget som en hensættelse. De tilsvarende forpligtelsesbevillinger opføres på budgettet, om nødvendigt ud over de lofter, der blev aftalt i forbindelse med den finansielle ramme som fastsat i bilag I.

Når Kommissionen finder, at der er behov for at anvende denne reserve, forelægger den budgetmyndighedens to parter et forslag om overførsel fra reserven til de relevante budgetposter.

Inden Kommissionen forelægger et forslag om overførsel med henblik på anvendelse af nødhjælpsreserven, skal der dog foretages en undersøgelse af mulighederne for omfordeling af bevillinger.

Samtidig med, at Kommissionen forelægger sit forslag om overførsel, indleder den en trepartsprocedure, om nødvendigt i forenklet form, for at sikre, at budgetmyndighedens to parter er enige i, at det er nødvendigt at anvende reserven, og kan tilslutte sig det beløb, der anmodes om. Overførslerne foretages i overensstemmelse med artikel 26 i finansforordningen.

F. Den Europæiske Unions Solidaritetsfond

26. Den Europæiske Unions Solidaritetsfond skal give mulighed for hurtig finansiel bistand i tilfælde af, at der opstår en større katastrofe på en medlemsstats eller et ansøgerlands område, som defineret i den relevante basisretsakt. Der er et loft på 1 mia. EUR (i løbende priser) over det årlige beløb, der er til rådighed for fonden. Pr. 1. oktober hvert år skal mindst en fjerdedel af det årlige beløb stadig være til rådighed til dækning af behov, der måtte opstå indtil årets udgang. Den del af det årlige beløb, der ikke er opført på budgettet, kan ikke fremføres til de følgende år.

I undtagelsestilfælde, og hvis de resterende finansielle midler, der er til rådighed under fonden i det år, hvor den pågældende katastrofe, som defineret i den relevante basisretsakt, indtræffer, ikke er tilstrækkelige til at dække det bistanbeløb, som budgetmyndigheden anser for nødvendigt, kan Kommissionen foreslå, at forskellen finansieres gennem de beløb, der er til rådighed for det følgende år. Det beløb fra fonden, der hvert år opføres på budgettet, må under ingen omstændigheder overstige 1 mia. EUR.

Når betingelserne for anvendelse af fonden som fastsat i den relevante basisretsakt er opfyldt, forelægger Kommissionen et forslag om dens anvendelse. Hvis der er mulighed for reallokering af bevillinger inden for det udgiftsområde, hvor der er behov for yderligere midler, tager Kommissionen hensyn hertil, når den udfærdiger det nødvendige forslag, i overensstemmelse med finansforordningen, ved hjælp af det relevante budgetinstrument. Beslutningen om at anvende fonden træffes i fællesskab af budgetmyndighedens to parter i overensstemmelse med punkt 3.

De tilsvarende forpligtelsesbevillinger opføres på budgettet om nødvendigt ud over lofterne i de relevante udgiftsområder som fastsat i bilag I.

Samtidig med, at Kommissionen forelægger sit forslag om anvendelse af fonden, indleder den en trepartsprocedure, om nødvendigt i forenklet form, for at sikre, at budgetmyndighedens to parter er enige i, at det er nødvendigt at anvende fonden, og kan tilslutte sig det beløb, der anmodes om.

G. Flexibilitetsinstrumentet

27. Flexibilitetsinstrumentet med et årligt loft på 200 mio. EUR (i løbende priser) skal inden for det angivne beløb gøre det muligt i et bestemt regnskabsår at finansiere nøje fastlagte udgifter, der ikke kan finansieres inden for de disponible lofter under et eller flere udgiftsområder.

Den del af beløbet, der ikke anvendes, kan overføres indtil år $n+2$. Tages flexibilitetsinstrumentet i anvendelse, udnyttes først de fremførte beløb i den rækkefølge, hvori de er blevet fremført. Den del af det årlige beløb fra år n , der ikke anvendes i år $n+2$, bortfalder.

362

Kommissionen forelægger, efter at have undersøgt alle muligheder for omfordeling af bevillingerne under det udgiftsområde, hvor der er behov for yderligere midler, forslag om at bringe flexibilitetsinstrumentet i anvendelse.

Forslaget skal vedrøre princippet om anvendelse af flexibilitetsinstrumentet og skal indkredse de behov, der skal dækkes, og beløbet. Det kan forelægges under budgetproceduren for det regnskabsår, som det vedrører. Kommissionens forslag indgår i det foreløbige budgetforslag eller ledsages, i overensstemmelse med finansforordningen, af det relevante budgetinstrument.

Beslutningen om at anvende flexibilitetsinstrumentet træffes i fællesskab af budgetmyndighedens to parter i overensstemmelse med punkt 3. Enighed herom søges opnået gennem den samrådsprocedure, der er omhandlet i del C i bilag II.

H. Den Europæiske Fond til Globaliseringstilpasning

28. Den Europæiske Fond til Globaliseringstilpasning skal anvendes til supplerende støtte til arbejdstagere, der er ramt af følgerne af større strukturændringer i verdenshandelsmønstrene, med henblik på deres reintegrering på arbejdsmarkedet.

Fonden kan ikke overstige et årligt beløb på 500 mio. EUR (i løbende priser), som kan hentes fra enhver eksisterende margin under det samlede udgiftsloft for det foregående år, og/eller fra annullerede forpligtelsesbevillinger fra de to foregående år, eksklusive forpligtelsesbevillinger i relation til udgiftsområde 1B i den finansielle ramme.

Bevillingerne opføres i Den Europæiske Unions almindelige budget som en hensættelse via den normale budgetprocedure, når Kommissionen har fundet tilstrækkelige margener og/eller annullerede forpligtelsesbevillinger i henhold til andet afsnit.

Når betingelserne i den relevante basisretsakt for at anvende fonden er opfyldt, forelægger Kommissionen et forslag om dens anvendelse. Beslutningen om at an-

vende fonden træffes i fællesskab af budgetmyndighedens to parter i overensstemmelse med punkt 3.

Samtidig med, at Kommissionen forelægger sit forslag om anvendelse af fonden, indleder den en trepartsprocedure, om nødvendigt i forenklet form, for at sikre, at budgetmyndighedens to parter er enige i, at det er nødvendigt at anvende fonden, og kan tilslutte sig det beløb, der anmodes om, og forelægger budgetmyndighedens to parter et forslag om overførsel til de relevante budgetposter.

Overførslerne i forbindelse med fonden foretages i overensstemmelse med artikel 24, stk. 4, i finansforordningen.

De tilsvarende forpligtelsesbevillinger opføres på budgettet under det relevante udgiftsområde, om nødvendigt ud over de pågældende lofter som fastsat i bilag I.

363

I. Justering af den finansielle ramme med henblik på udvidelse

29. Såfremt nye medlemsstater tiltræder Den Europæiske Union i løbet af den periode, der dækkes af den finansielle ramme, justerer Europa-Parlamentet og Rådet, der træffer afgørelse på forslag fra Kommissionen og i overensstemmelse med punkt 3, i fællesskab den finansielle ramme for at tage hensyn til de udgiftsbehov, der følger af resultatet af tiltrædelsesforhandlingerne.

J. Den finansielle rammes gyldighedsperiode og følgerne af, at der ikke fastlægges en finansiell ramme

30. Kommissionen forelægger inden den 1. juli 2011 forslag til en ny finansiell ramme på mellemlang sigt.

Kan budgetmyndighedens to parter ikke nå til enighed om en ny finansiell ramme, foretages der, medmindre en af institutionerne udtrykkeligt bringer den finansielle ramme til ophør, en justering af lofterne for det sidste år, for hvilket den finansielle ramme gælder, i overensstemmelse med punkt 16, så 2013-lofterne videreføres uændret udtrykt i faste priser. Hvis nye medlemsstater tiltræder Den Europæiske Union efter 2013, tilpasses den videreførte finansielle ramme, hvis det skønnes nødvendigt, for at tage hensyn til resultaterne af tiltrædelsesforhandlingerne.

DEL II

FORBEDRING AF DET INTERINSTITUTIONELLE SAMARBEJDE UNDER BUDGETPROCEDUREN

A. Proceduren for interinstitutionelt samarbejde

31. Institutionerne indfører en procedure for interinstitutionelt samarbejde på budgetområdet. De nærmere bestemmelser om dette samarbejde er anført i bilag II.

B. Budgettets opstilling

32. Kommissionen forelægger hvert år et foreløbigt budgetforslag, der viser Fællesskabets faktiske finansieringsbehov.

Kommissionen tager i denne forbindelse hensyn til:

- a) overslag vedrørende strukturfondene, forelagt af medlemsstaterne
- b) mulighederne for at udnytte bevillingerne, idet den bestræber sig på at sikre en nøje afpasning mellem forpligtelsesbevillinger og betalingsbevillinger
- c) mulighederne for at iværksætte nye politikker via forsøgsprojekter og/eller nye forberedende foranstaltninger eller for at videreføre flerårige foranstaltninger, der er ved at være afsluttede, efter at have vurderet mulighederne for at sikre vedtagelsen af en basisretsakt, jf. finansforordningens artikel 49 (definition af en basisretsakt, nødvendigheden af en basisretsakt af hensyn til gennemførelse og undtagelser)
- d) behovet for at sikre, at enhver ændring i udgifterne i forhold til foregående regnskabsår er i overensstemmelse med de begrænsninger, der sættes af budgetdisciplinen.

Det foreløbige budgetforslag ledsages af aktivitetsrapporter, der skal indeholde de oplysninger, der kræves i artikel 27, stk. 3, og artikel 33, stk. 2, litra d), i finansforordningen (målsætninger, indikatorer og information om evalueringer).

33. Institutionerne sørger så vidt muligt for at undgå, at der på budgettet opføres budgetposter med ubetydelige aktionsudgifter.

Budgetmyndighedens to parter skal ligeledes tage hensyn til, hvorledes Kommissionen i sine foreløbige forslag og under gennemførelsen af det løbende budget vurderer mulighederne for at gennemføre budgettet.

Forud for Rådets andenbehandling sender Kommissionen et brev til formanden for Europa-Parlamentets Budgetudvalg, med kopi til budgetmyndighedens anden part,

med Kommissionens bemærkninger til gennemførligheden af de ændringsforslag til budgettet, som Europa-Parlamentet har vedtaget under førstebehandlingen.

Budgetmyndighedens to parter tager hensyn til disse bemærkninger under den samrådsprocedure, der er omhandlet i del C i bilag II.

For at fremme en forsvarlig økonomisk forvaltning og på grund af virkningen af større ændringer i budgetkontoplanens afsnit og kapitler om Kommissionens tjenestegrenes forpligtelser til at redegøre for forvaltningen, forpligter budgetmyndighedens to parter sig til at drøfte enhver sådan større ændring med Kommissionen under samrådsproceduren.

C. Klassificering af udgifter

34. Institutionerne anser de udgifter som obligatoriske, der nødvendigt følger af traktaterne eller af retsakter udstedt i henhold til disse.

35. Det foreløbige budgetforslag skal indeholde et forslag til klassificering af enhver ny budgetpost og enhver budgetpost, hvis retsgrundlag er blevet ændret.

Hvis Europa-Parlamentet eller Rådet ikke kan godkende den klassificering, der foreslås i det foreløbige budgetforslag, undersøger de klassificeringen af den pågældende budgetpost på grundlag af bilag III. Enighed søges opnået gennem den samrådsprocedure, der er omhandlet i del C i bilag II.

D. Den maksimale forhøjelsessats for ikke-obligatoriske udgifter,

hvis der ikke er vedtaget en finansiel ramme

36. Institutionerne er — uden at dette berører punkt 13, første afsnit — enige om følgende:

a) Europa-Parlamentets autonome "aktionsmargen" efter EF-traktatens artikel 272, stk. 9, fjerde afsnit, hvis størrelse andrager halvdelen af maksimalsatsen, anvendes fra det budgetforslag, som Rådet vedtager under førstebehandlingen, under hensyntagen til eventuelle ændringsskrivelser.

Maksimalsatsen gælder for det årlige budget, herunder ændringsbudgetter. Uden at dette berører fastsættelsen af en ny sats, holdes den eventuelt uudnyttede del af maksimalsatsen til rådighed for eventuel anvendelse i forbindelse med behandlingen af et forslag til ændringsbudget.

b) Uden at dette berører litra a), hvis det under budgetproceduren viser sig, at denne formodentlig kun kan afsluttes, hvis der efter fælles aftale fastsættes en ny sats for forhøjelsen af de ikke-obligatoriske udgifter, der skal anvendes på betalingsbevillingerne, og/eller en ny sats for forpligtelsesbevillingerne —

denne sats kan fastsættes på et andet niveau end den første — bestræber institutionerne sig på at nå frem til en aftale mellem budgetmyndighedens to parter gennem den samrådsprocedure, der omhandles i del C i bilag II.

E. Indføjelser af finansielle bestemmelser i retsakter

37. Retsakter vedrørende flerårige programmer vedtaget efter den fælles beslutningsprocedure omfatter en bestemmelse, hvori den lovgivende myndighed fastlægger finansieringsrammen for programmet.

Dette beløb udgør det primære referencegrundlag for budgetmyndigheden under den årlige budgetprocedure.

366

Budgetmyndigheden forpligter sig, ligesom Kommissionen ved forelæggelsen af det foreløbige budgetforslag, til ikke at afvige mere end 5 % fra dette beløb i hele det pågældende programs varighed, medmindre der foreligger nye omstændigheder af objektiv og varig karakter, der kan begrundes særskilt og detaljeret, idet der tages hensyn til de resultater, der er opnået ved programmets gennemførelse, især på grundlag af evalueringer. En eventuel forøgelse som følge af sådanne omstændigheder skal holdes inden for det eksisterende loft for det pågældende udgiftsområde, uden at dette påvirker anvendelsen af de instrumenter, der er nævnt i nærværende aftale.

Dette punkt gælder ikke for bevillinger til samhørighedsprogrammer vedtaget efter den fælles beslutningsprocedure og på forhånd allokert til de enkelte medlemsstater, som indeholder et finansielt rammebeløb for hele programmets varighed.

38. Retsakter om flerårige programmer, som ikke vedtages efter den fælles beslutningsprocedure, indeholder ikke et "beløb, som skønnes nødvendigt".

Ønsker Rådet at indføre et finansielt referencegrundlag, betragtes dette kun som et udtryk for den lovgivende myndigheds ønske og berører ikke budgetmyndighedens beføjelser i henhold til EF-traktaten. Dette anføres i samtlige retsakter, der indeholder et sådant finansielt referencegrundlag.

Er det pågældende beløb aftalt som led i den samrådsprocedure, der er indført ved Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring af 4. marts 1975 [4], betragtes beløbet som referencebeløb i henhold til punkt 37 i nærværende aftale.

39. Finansieringsoversigten, der udarbejdes i henhold til artikel 28 i finansforordningen, er det finansielle udtryk for det foreslåede programs mål og indeholder en tidsplan for den periode, programmet varer. Den ajourføres om nødvendigt i forbindelse med udarbejdelsen af det foreløbige budgetforslag på baggrund af programmets gennemførelse. Den ajourførte finansieringsoversigt sendes til budgetmyndigheden ved forelæggelsen af det foreløbige budgetforslag og efter budgettets vedtagelse.

40. Under overholdelse af de maksimale forhøjelsessatser for ikke-obligatoriske udgifter, der er defineret i første afsnit af punkt 13, forpligter budgetmyndighedens to parter sig til at overholde de tildelinger af forpligtelsesbevillinger, der er fastsat i de relevante forordninger om strukturforanstaltninger, udvikling af landdistrikterne og Den Europæiske Fiskerifond.

F. Udgifter vedrørende fiskeriaftaler

41. Institutionerne er enige om at finansiere udgifterne til fiskeriaftaler i overensstemmelse med bilag IV.

G. Finansiering af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP)

42. Hvad angår de FUSP-udgifter, der i henhold til artikel 28 i traktaten om Den Europæiske Union skal afholdes over De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, søger institutionerne hvert år under den samrådsprocedure, der er omhandlet i del C i bilag II, og på grundlag af det foreløbige budgetforslag, som Kommissionen har opstillet, at nå til enighed om det aktionsudgiftsbeløb, der skal afholdes over fællesskabsbudgettet, og om fordelingen af dette beløb på de artikler i budgettets kapitel om FUSP, som foreslås i dette punkts fjerde afsnit. Opnås der ikke enighed, opfører Rådet og Europa-Parlamentet det beløb, som blev opført på det tidligere budget, eller det beløb, der foreslås i det foreløbige budgetforslag, hvis dette er lavere.

Samtlige aktionsudgifter vedrørende FUSP opføres under ét og samme kapitel i budgettet ("FUSP") og fordeles på dette kapitels artikler som foreslået i fjerde afsnit i dette punkt. Beløbet skal dække de reelle, forudsigelige behov, som de vurderes i forbindelse med udarbejdelsen af det foreløbige budgetforslag på grundlag af Rådets årlige overslag og en rimelig margin for uforudsete aktioner. Der hensættes ikke midler som reserve. Hver artikel omfatter instrumenter, der allerede er vedtaget, planlagte, men endnu ikke vedtagne instrumenter og alle fremtidige, det vil sige ikke-planlagte, instrumenter, der skal vedtages af Rådet i det pågældende regnskabsår.

Da Kommissionen ifølge finansforordningen har beføjelse til selvstændigt at foretage overførsler af bevillinger mellem artikler inden for samme kapitel i FUSP-budgettet, må den smidighed, der er nødvendig til hurtig udførelse af aktioner under FUSP, betragtes som sikret. Hvis det i et regnskabsår viser sig, at de bevillinger, der er afsat i budgetkapitlet vedrørende FUSP, er utilstrækkelige til dækning af de nødvendige udgifter, vil Europa-Parlamentet og Rådet, på forslag af Kommissionen, forsøge hurtigst muligt at finde en løsning, under hensyntagen til punkt 25. Inden for budgetkapitlet vedrørende FUSP kan de artikler, hvorunder FUSP-aktionerne skal opføres, affattes som følger:

- krisestyringsoperationer, konfliktforebyggelse, -løsning og -stabilisering, overvågning og gennemførelse af freds- og sikkerhedsprocesser

- ikke-spredning og nedrustning
- aktioner af hastende karakter
- forberedelses- og opfølgingsforanstaltninger
- særlige repræsentanter for Den Europæiske Union.

Institutionerne er enige om, at der skal afsættes mindst 1740 mio. EUR til FUSP i tidsrummet 2007-2013, og at beløbet til foranstaltninger under den artikel, der er nævnt i tredje led, ikke kan overstige 20 % af det samlede beløb afsat under budgetkapitlet vedrørende FUSP.

43. Rådets formandskab hører hvert år Europa-Parlamentet om et fremadrettet dokument, som Rådet fremsender senest den 15. juni det pågældende år, vedrørende de vigtigste aspekter og de grundlæggende valg inden for FUSP, herunder deres finansielle virkninger for Den Europæiske Unions almindelige budget og en evaluering af de foranstaltninger, der blev lanceret i år n-1. Desuden vil Rådets formandskab inden for rammerne af den regelmæssige politiske dialog om FUSP holde Europa-Parlamentet informeret ved at holde fælles konsultationsmøder mindst fem gange om året, som aftales senest på det samrådsmøde, der skal holdes før Rådets andenbehandling. Deltagelsen i disse møder vil være som følger:

- Europa-Parlamentet: de pågældende to udvalgs formandskaber
- Rådet: ambassadøren (formand for Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité).
- Kommissionen inddrages og deltager i disse møder.

Hver gang Rådet på FUSP-området vedtager en afgørelse, der medfører udgifter, forelægger det øjeblikkeligt og under alle omstændigheder senest fem arbejdsdage efter den endelige afgørelse Europa-Parlamentet et overslag over de forventede udgifter ("finansieringsoversigt"), navnlig udgifter i forbindelse med tidsplan, personaleforbrug, anvendelse af lokaler og anden infrastruktur, transportmidler, uddannelsesbehov og sikkerhedsforanstaltninger.

En gang i kvartalet informerer Kommissionen budgetmyndigheden om gennemførelsen af FUSP-aktioner og om de finansielle overslag for resten af regnskabsåret.

DEL III

EN FORSVARLIG ØKONOMISK FORVALTNING AF EU'S MIDLER

A. Sikre en effektiv og integreret intern kontrol med fællesskabsmidlerne

44. Institutionerne er enige om betydningen af at styrke den interne kontrol uden at øge den administrative byrde, hvilket forudsætter, at den tilgrundliggende lovgivning forenkles. I den forbindelse vil en forsvarlig økonomisk forvaltning med henblik på en positiv revisionserklæring for midler, der er omfattet af delt forvaltning, blive prioriteret. De bestemmelser, der i den forbindelse er nødvendige, kan fastsættes i de pågældende basisretsakter. De relevante revisionsmyndigheder i medlemsstaterne foretager som en del af deres øgede ansvar for strukturfondene og i overensstemmelse med de nationale forfatningsretlige bestemmelser en vurdering af, hvorvidt forvaltnings- og kontrolordningerne er i overensstemmelse med Fællesskabets lovgivning.

Medlemsstaterne forpligter sig derfor til på det relevante nationale plan at fremlægge en oversigt over de foreliggende revisioner og erklæringer.

B. Finansforordningen

45. Institutionerne er enige om, at denne aftale og budgettet skal gennemføres på grundlag af en forsvarlig økonomisk forvaltning, der er baseret på principperne om sparsommelighed, effektivitet, beskyttelse af finansielle interesser, rimelige administrative omkostninger og brugervenlige procedurer. Institutionerne træffer passende foranstaltninger med henblik herpå, navnlig i finansforordningen, der forventes vedtaget efter samrådsproceduren, der er indført ved Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring af 4. marts 1975, i den ånd, der gjorde det muligt at indgå en aftale i 2002.

C. Finansielt programmering

46. Kommissionen fremlægger to gange om året — første gang i maj/juni (sammen med de dokumenter, der ledsager det foreløbige budgetforslag) og anden gang i december/januar (efter vedtagelsen af budgettet) en fuldstændig finansielt programmering for udgiftsområde 1A, 2 (miljø og fiskeri), 3A, 3B og 4 i den finansielle ramme. I dette dokument, der er struktureret efter udgiftsområde, politikområde og budgetpost, bør anføres:

a) gældende ret med en sondring mellem flerårige programmer og årlige aktioner:

— i forbindelse med de flerårige programmer bør Kommissionen angive den procedure, i henhold til hvilken de vedtages (fælles beslutningstagning og

samråd), deres varighed, referencebeløb og den andel, der afsættes til administrative udgifter

- i forbindelse med de årlige aktioner (pilotprojekter, forberedende foranstaltninger, agenturer) og aktioner, der finansieres i medfør af Kommissionens beføjelser, bør Kommissionen fremlægge flerårige overslag og (for pilotprojekter og forberedende foranstaltninger) angive margenerne under de til-ladte lofter, der er fastsat i del D i bilag II

b) lovgivningsforslag, der er under behandling: de forslag fra Kommissionen, der er under behandling, opstillet efter budgetpost (laveste niveau), kapitel og politikområde. Der bør findes en mekanisme til ajourføring af tabellerne, hver gang et nyt forslag vedtages for at evaluere de finansielle virkninger heraf.

370

Kommissionen bør overveje, hvordan der kan skabes krydsreferencer mellem den finansielle programmering og den lovgivningsmæssige programmering for at sikre mere præcise og pålidelige overslag. For hvert forslag til retsakt skal Kommissionen angive, om det er medtaget i programmeringen for maj-december eller ej. Budgetmyndighederne skal navnlig informeres om følgende:

a) alle nye retsakter, der vedtages, men som ikke er omfattet af dokumentet for maj-december (med de tilsvarende beløb)

b) alle lovgivningsforslag, der er under behandling, som er fremsat, men som ikke er omfattet af dokumentet for maj-december (med de tilsvarende beløb)

c) lovgivning, der er planlagt i lovgivningsdelen i Kommissionens årlige arbejdsprogram med angivelse af, om foranstaltningerne vil få finansielle virkninger eller ej (ja/nej).

Når det er nødvendigt, bør Kommissionen angive, om der er tale om en omprogrammering som følge af nye lovgivningsforslag.

På grundlag af Kommissionens oplysninger bør der gøres status ved hvert treparts-møde i overensstemmelse med denne aftale.

D. Agenturer og Europaskoler

47. Kommissionen vurderer ved udformningen af sit forslag til oprettelse af et nyt agentur de budgetmæssige følger for det pågældende udgiftsområde. På grundlag af disse oplysninger og uden at det påvirker de lovgivningsmæssige procedurer for oprettelse af agenturet, forpligter budgetmyndighedens to parter sig til inden for rammerne af det budgetmæssige samarbejde i tide at indgå en aftale om finansiering af agenturet.

Der anvendes en tilsvarende procedure, når det påtænkes at oprette en ny Europa-skole.

E. Tilpasning af strukturfondene, Samhørighedsfonden, udvikling af landdistrikterne og Den Europæiske Fiskerifond i lyset af forholdene omkring deres gennemførelse

48. Hvis nye regler for eller programmer vedrørende strukturfondene, Samhørighedsfonden, udvikling af landdistrikterne og Den Europæiske Fiskerifond vedtages efter 1. januar 2007, forpligter budgetmyndighedens to parter sig til efter forslag fra Kommissionen at tillade en overførsel til efterfølgende år, ud over de tilsvarende udgiftslofter, af bevillinger, der ikke blev udnyttet i 2007.

Europa-Parlamentet og Rådet træffer afgørelse om Kommissionens forslag vedrørende overførsel af uudnyttede bevillinger i 2007 inden 1. maj 2008 i overensstemmelse med punkt 3.

371

F. Nye finansielle instrumenter

49. Institutionerne er enige om, at det er nødvendigt at indføre samfinansieringsmekanismer for at styrke løftestangseffekten af Den Europæiske Unions budget ved at øge incitamentet til at tilvejebringe finansiering.

De er enige om at fremme udviklingen af passende flerårige finansielle instrumenter, der fungerer som katalysatorer for offentlige og private investorer.

Ved forelæggelsen af det foreløbige budgetforslag skal Kommissionen rapportere til budgetmyndigheden om de aktiviteter, som Den Europæiske Investeringsbank, Den Europæiske Investeringsfond og Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling har finansieret til støtte for investering i forskning og udvikling, transeuropæiske netværker og små og mellemstore virksomheder.

Udfærdiget i Strasbourg, den 17. maj 2006.
(underskrifter)

BILAG I

FINANSIEL RAMME FOR 2007-2013³⁷

(mio. EUR i faste 2004-priser)

Forpligtelses- bevillinger	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	i alt 2007-2013
1. Bæredygtig vækst	50.865	53.262	54.071	54.860	55.400	56.866	58.256	383.580
1a Konkurrenceevne for vækst og bes- kæftigelse	8.404	9.595	10.209	11.000	11.306	12.122	12.914	75.550
1b Samhørighed for vækst og beskæf- tigelse	42.461	43.667	43.862	43.860	44.094	44.744	45.342	308.030
2. Beskyttelse for forvaltning af naturressourcer	51.962	54.685	54.017	53.379	52.528	51.901	51.284	369.756
heraf: markedsrela- terede udgifter og direkte betalinger	43.120	42.697	42.279	41.864	41.453	41.047	40.645	293.105
3. Unionsbor- gerskab, frihed, sikkerhed og retfær- dighed	1.199	1.258	1.380	1.503	1.645	1.797	1.988	10.770
3a Frihed, sikkerhed, retfærdighed	600	690	790	910	1.050	1.200	1.390	6.630
3b Unionsbor- gerskab	599	568	590	593	595	597	598	4.140
4. EU som global partner	6.199	6.469	6.739	7.009	7.339	7.679	8.029	49.463
5. Administration(1)	6.633	6.818	6.973	7.111	7.255	7.400	7.610	49.800
6. Kompensationer	419	191	190					800
Forpligtelsesbevil- linger i alt	117.277	122.683	123.370	123.862	124.167	125.643	127.167	864.169
i procent af BNI	1,08%	1,09%	1,07%	1,05%	1,03%	1,02%	1,01%	1,048%
Betalingsbevillinger i alt	115.142	119.805	112.182	118.549	116.178	119.659	119.161	820.676
i procent af BNI	1,06%	1,06%	0,97%	1,00%	0,97%	0,97%	0,95%	1,00%
Disponibel margen	0,18%	0,18%	0,27%	0,24%	0,27%	0,27%	0,29%	0,24%
Løft for egne in- dtægter i procent af BNI	1,24%	1,24%	1,24%	1,24%	1,24%	1,24%	1,24%	1,24%

(1) De udgifter til pensioner, der er medtaget under løftet for dette udgiftsområde, er beregnet med fradrag af personalets bidrag til ordningen inden for en grænse af 500 mio. EUR i 2004-priser for perioden 2007-2013.

37 Bilag 1 er ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse af 29. april 2008 om ændring af den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 om budgetdisciplin og forsvaret økonomisk forvaltning for så vidt angår justering af den flerårige finansielle ramme, EU-Tidende L 128 af 16. maj 2008, s. 8-9

BILAG II

BUDGETSAMARBEJDET MELLEM INSTITUTIONERNE

A. Efter den tekniske justering af den finansielle ramme for det kommende regnskabsår, under hensyntagen til den årlige politikstrategi forelagt af Kommissionen og forud for dennes afgørelse om det foreløbige budgetforslag, indkaldes der til et trepartsmøde for at drøfte mulige prioriteter for budgettet for det pågældende år. Der vil blive taget skyldigt hensyn til institutionernes beføjelser og til den forventede udvikling i behovene i det kommende regnskabsår og de efterfølgende år, der er omfattet af den finansielle ramme. Der vil også blive taget hensyn til nye elementer, der måtte være dukket op siden vedtagelsen af den oprindelige finansielle ramme, og som vil kunne få væsentlig og varig indflydelse på Den Europæiske Unions budget.

B. For de obligatoriske udgifter specificerer Kommissionen ved forelæggelsen af sit foreløbige budgetforslag:

- a) hvilke bevillinger der har forbindelse med ny eller planlagt lovgivning
- b) hvilke bevillinger der følger af anvendelsen af den lovgivning, der gjaldt ved det foregående budgets vedtagelse.

Kommissionen udarbejder et nøjagtigt overslag over de finansielle følger af Fællesskabets forpligtelser i henhold til lovgivningen. Den ajourfører om nødvendigt disse overslag i løbet af budgetproceduren. Den stiller al fornøden dokumentation til rådighed for budgetmyndigheden.

Kommissionen kan, hvis den skønner det nødvendigt, forelægge budgetmyndighedens to parter en ad hoc-ændringsskrivelse for at ajourføre de tal, der ligger til grund for overslaget over landbrugsudgifterne i det foreløbige budgetforslag og/eller for, på grundlag af de senest tilgængelige oplysninger vedrørende fiskeriaftaler gældende pr. 1. januar i det pågældende regnskabsår, at korrigere beløbene og fordelingen mellem de bevillinger, der er opført på aktionskonti vedrørende de internationale fiskeriaftaler, og bevillingerne opført under reserven.

Denne ændringsskrivelse skal forelægges budgetmyndigheden før udgangen af oktober.

Hvis den forelægges for Rådet mindre end en måned før Europa-Parlamentets førstebehandling, behandler Rådet almindeligvis ad hoc-ændringsskrivelsen under andenbehandlingen af budgetforslaget.

Budgetmyndighedens to parter søger derfor, før Rådets andenbehandling af budgetforslaget, at opfylde betingelserne for, at ændringsskrivelsen kan vedtages ved én enkelt behandling i hver af de involverede institutioner.

C. 1. Der indføres en samrådsprocedure for samtlige udgifter.

2. Formålet med samrådsproceduren er at:

- a) fortsætte drøftelsen af den generelle udvikling i udgifterne og, i den forbindelse, af hovedlinjerne i budgettet for det kommende regnskabsår, i lyset af Kommissionens foreløbige budgetforslag
- b) nå frem til en aftale mellem budgetmyndighedens to parter vedrørende
 - de bevillinger, der omhandles i del B, litra a) og b), herunder bevillinger foreslået i ad hoc-ændringsskrivelsen, jf. del B,
 - de bevillinger, der skal opføres på budgettet til dækning af ikke-obligatoriske udgifter, jf. punkt 40 i nærværende aftale, og
 - især, spørgsmål, hvor der i denne aftale henvises til denne procedure.

3. Proceduren indledes med et trepartsmøde indkaldt i så god tid, at institutionerne har mulighed for at forsøge at nå til enighed senest på den dag, som Rådet har fastsat for fastlæggelsen af sit budgetforslag.

Resultaterne af trepartsmødet drøftes under et samråd mellem Rådet og en delegation fra Europa-Parlamentet, hvori også Kommissionen deltager.

Samrådsmødet afholdes, medmindre der træffes anden beslutning under trepartsmødet, under det sædvanlige møde, der finder sted med de samme deltagere på den dag, som Rådet har fastsat for fastlæggelsen af budgetforslaget.

4. Der kan om nødvendigt afholdes et nyt trepartsmøde inden Europa-Parlamentets førstebehandling, efter skriftligt forslag fra Kommissionen eller skriftlig anmodning fra enten formanden for Europa-Parlamentets Budgetudvalg eller formanden for Rådet (budgetspørgsmål). Beslutningen om, hvorvidt et sådant trepartsmøde skal afholdes, træffes af institutionerne efter vedtagelsen af Rådets budgetforslag og inden afstemningen om ændringsforslagene efter førstebehandlingen i Europa-Parlamentets Budgetudvalg.

5. Institutionerne fortsætter samrådet, efter at budgetmyndighedens to parter hver især har gennemført førstebehandlingen af budgettet, for at nå til en aftale om de ikke-obligatoriske og obligatoriske udgifter og især for at drøfte ad hoc-ændrings-skrivelsen, jf. del B.

Med henblik herpå afholdes der et trepartsmøde efter Europa-Parlamentets førstebehandling.

Resultaterne af trepartsmødet drøftes under andet samrådsmøde, der afholdes samme dag som Rådets andenbehandling.

Institutionerne kan om nødvendigt fortsætte deres drøftelser om de ikke-obligatoriske udgifter efter Rådets andenbehandling.

6. Under trepartsmøderne ledes institutionernes delegationer af henholdsvis formanden for Rådet (budgetspørgsmål), formanden for Europa-Parlamentets Budgetudvalg og det medlem af Kommissionen, der har ansvaret for budgettet.

7. Hver af budgetmyndighedens parter træffer de nødvendige forholdsregler for at sikre, at de resultater, der måtte blive opnået under samrådsproceduren, følges under hele den løbende budgetprocedure.

D. For at Kommissionen rettidigt kan vurdere gennemførligheden af de ændringsforslag, der overvejes af budgetmyndigheden vedrørende indførelse af nye eller forlængelse af allerede eksisterende forberedende foranstaltninger/pilotprojekter, informerer hver af budgetmyndighedens to parter inden midten af juni Kommissionen om deres hensigter i så henseende, så en første drøftelse kan finde sted allerede under samrådsmødet i forbindelse med Rådets førstebehandling. De følgende trin i samrådsproceduren, som er anført i del C, finder også anvendelse, og det samme gælder bestemmelserne om gennemførlighed som nævnt i punkt 36 i denne aftale.

Desuden er institutionerne enige om, at de samlede bevillinger til pilotprojekter i et givet regnskabsår begrænses til 40 mio. EUR. De er også enige om, at de samlede bevillinger til nye forberedende foranstaltninger i et givet regnskabsår begrænses til 50 mio. EUR, og at de samlede bevillinger, for hvilke der faktisk indgås forpligtelser til forberedende foranstaltninger, begrænses til 100 mio. EUR.

BILAG III

KLASSIFIKATION AF UDGIFTER

UDGIFTSOMRÅDE 1	Bæredygtig vækst	
1A	Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse	(IOU) ³⁸
1B	Samhørighed for vækst og beskæftigelse	IOU
UDGIFTSOMRÅDE 2	Beskyttelse og forvaltning af naturressourcer	IOU
	Undtagen:	
	— Udgifter til den fælles landbrugspolitik	(OU) ³⁹
	vedrørende markedsforanstaltninger og direkte støtte, herunder markedsforanstaltninger for fiskeri og fiskeriaftaler indgået med tredjelande	

38 IOU: Ikke-obligatoriske udgifter

39 OU: Obligatoriske udgifter

UDGIFTSOMRÅDE 3 3A	Unionsborgerskab, frihed, sikkerhed og retfærdighed	IOU
	Frihed, sikkerhed og retfærdighed	IOU
3B	Unionsborgerskab	IOU
UDGIFTSOMRÅDE 4	EU som global partner	IOU
	Undtagen:	
	— Udgifter som følge af internationale aftaler indgået af Den Europæiske Union med tredjelande	OU
	— Deltagelse i organisationer eller internationale institutioner	OU
	— Bidrag til opfyldelse af lånegarantifonden	OU
UDGIFTSOMRÅDE 5	Administration	IOU
	Undtagen:	
	— Pensioner og udtrædelsespenge	OU
	— Forskellige godtgørelser i forbindelse med endeligt ophør af tjeneste	OU
	— Procesomkostninger	OU
UDGIFTSOMRÅDE 6	— Skadeserstatninger	OU
	Kompensationer	OU

BILAG IV

FINANSIERING AF UDGIFTER I FORBINDELSE MED FISKERIAFTALER

A. Udgifterne i forbindelse med fiskeriaftaler finansieres over to konti henhørende under politikområdet "fiskeri" (i henhold til den aktivitetsbaserede kontoplan):

a) internationale fiskeriaftaler (11 03 01)

b) bidrag til internationale organisationer (11 03 01).

Alle beløb vedrørende aftaler med tilhørende protokoller, der er i kraft pr. 1. januar i det pågældende regnskabsår, opføres under konto 11 03 01. Beløb vedrørende alle nye eller forlængede aftaler, der træder i kraft efter den 1. januar i det pågældende regnskabsår, opføres under konto 40 02 41 02 — Reserver/opdelte bevillinger (obligatoriske udgifter).

B. Under den i del C i bilag II omhandlede samrådsprocedure forsøger Europa-Parlamentet og Rådet på forslag af Kommissionen at nå til enighed om det beløb, der skal opføres under budgetkontiene og reserven.

C. Kommissionen skal regelmæssigt holde Europa-Parlamentet informeret om forberedelsen af forhandlingerne og disses forløb, herunder deres indvirkninger på budgettet.

Institutionerne forpligter sig til som led i lovgivningsprocessen vedrørende fiskeriaftalerne at sørge for, at alle procedurer gennemføres hurtigst muligt.

Hvis bevillingerne vedrørende fiskeriaftalerne, herunder reserven, viser sig at være utilstrækkelige, forelægger Kommissionen budgetmyndigheden de oplysninger, der er nødvendige for under et — eventuelt forenklet — trepartsmøde at kunne udveksle synspunkter om grundene til denne situation, samt om foranstaltninger, der kan vedtages efter gældende procedurer. Kommissionen foreslår om nødvendigt passende foranstaltninger.

Kommissionen forelægger hvert kvartal budgetmyndigheden detaljerede oplysninger om gennemførelsen af gældende aftaler og om de finansielle overslag for resten af året.

377

ERKLÆRINGER

1. KOMMISSIONENS ERKLÆRING VEDRØRENDE VURDERINGEN AF, HVORDAN DEN INTERINSTITUTIONELLE AFTALE FUNGERER

Ifølge punkt 7 i den interinstitutionelle aftale udarbejder Kommissionen inden udgangen af 2009 en rapport om, hvordan den interinstitutionelle aftale fungerer, der om nødvendigt skal ledsages af relevante forslag.

2. ERKLÆRING OM PUNKT 27 I DEN INTERINSTITUTIONELLE AFTALE

Inden for rammerne af den årlige budgetprocedure meddeler Kommissionen budgetmyndigheden, hvor stort et beløb der er til rådighed for fleksibilitetsinstrumentet i henhold til punkt 27 i den interinstitutionelle aftale.

Alle beslutninger om at mobilisere fleksibilitetsinstrumentet for et beløb på over 200 mio. EUR vil afstedkomme en beslutning om fremførsel.

3. ERKLÆRING OM GENNEMGANGEN AF DEN FINANSIELLE RAMME

1. I Det Europæiske Råds konklusioner opfordres Kommissionen til at foretage en fuldstændig, vidtgående gennemgang af alle aspekter af EU's udgifter, herunder den fælles landbrugspolitik, og indtægter, herunder Det Forenede Kongeriges ratifikation, og aflægge rapport i 2008-2009. Gennemgangen bør ledsages af en vurdering af, hvordan den interinstitutionelle aftale fungerer. Europa-Parlamentet inddrages i gennemgangen i alle faser på grundlag af følgende bestemmelser:

- i undersøgelsesfasen efter Kommissionens fremlæggelse af gennemgangen sikres det, at de nødvendige drøftelser finder sted med Europa-Parlamentet på grundlag af den almindelige politiske dialog mellem institutionerne, og at der tages behørigt hensyn til Europa-Parlamentets holdning
- i overensstemmelse med Det Europæiske Råds konklusioner fra december 2005 kan Det Europæiske Råd træffe beslutning om alle emner, der er omfattet af gennemgangen. Europa-Parlamentet deltager i overensstemmelse med de relevante procedurer og under fuld respekt for dets fastsatte rettigheder i alle formelle opfølgende foranstaltninger.

2. Som led i samrådsproceduren og overvejelserne forud for gennemgangen forpligter Kommissionen sig i forbindelse med analysen af situationen til at tage hensyn til dens indgående drøftelser med Europa-Parlamentet. Kommissionen noterer sig også, at Europa-Parlamentet har til hensigt at afholde en konference, der involverer Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter for at gennemgå dets ordning for egne indtægter. Resultatet af en sådan konference vil blive betragtet som et bidrag til denne samrådsprocedure. Det er underforstået, at Kommissionen fremlægger sine forslag fuldt og helt på eget ansvar.

4. ERKLÆRING OM DEMOKRATISK KONTROL OG SAMMENHÆNG I FORANSTALTNINGERNE UDADTIL

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen anerkender, at der er behov for en rationalisering af de forskellige instrumenter vedrørende foranstaltninger udadtil. De er enige om, at en sådan rationalisering af instrumenterne skal sikre større sammenhæng i forbindelse med Den Europæiske Unions indsats og muligheder for at reagere hurtigere, men den må ikke mindske hverken lovgivningsmyndighedens — navnlig dens politiske kontrol med de strategiske valg — eller budgetmyndighedens beføjelser. De relevante forordninger skal afspejle disse principper, have det nødvendige politiske indhold og indeholde en vejledende opdeling af indtægterne og om nødvendigt en revisionsklausul med henblik på at vurdere gennemførelsen af forordningen senest tre år efter.

For så vidt angår basisretsakter, der er vedtaget ved fælles beslutningstagning, informerer Kommissionen systematisk og rådfører sig med Europa-Parlamentet og Rådet ved at fremsende udkast til nationale, regionale og temabaserede strategidokumenter.

Hvis Rådet beslutter i løbet af det tidsrum, som den interinstitutionelle aftale dækker, at potentielle kandidatlande skal overgå til at være førtilrædelseslande, ændrer Kommissionen og giver Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse om en vejledende flerårig ramme, jf. artikel 4 i forordningen om oprettelse af et instrument til førtilrædelsesbistand (IPA), for at tage hensyn til udgiftsbehovene som følge heraf.

Kommissionen medtager i det foreløbige udkast til budget en kontoplan, der sikrer budgetmyndigheden beføjelser for så vidt angår foranstaltninger udadtil.

5. KOMMISSIONENS ERKLÆRING OM DEMOKRATISK KONTROL OG SAMMENHÆNG I FORANSTALTNINGERNE UDADTIL

Kommissionen forpligter sig til at indgå i en regelmæssig dialog med Europa-Parlamentet om indholdet af udkast til nationale, regionale og temabaserede strategidokumenter og at tage behørigt hensyn til Europa-Parlamentets holdning, når den gennemfører strategierne.

Denne dialog omfatter en drøftelse af potentielle kandidatlandes overgang til at blive førtiltrædelseslande i det tidsrum, som den interinstitutionelle aftale dækker.

6. ERKLÆRING OM REVISION AF FINANSFORORDNINGEN

Inden for rammerne af revisionen af finansforordningen forpligter institutionerne sig til at forbedre gennemførelsen af budgettet og øge synligheden af Fællesskabets støtte og sikre, at den i højere grad kommer borgerne til gavn, uden at der derved rejses tvivl om de fremskridt, der er opnået efter ændringen af finansforordningen i 2002. De bestræber sig desuden så vidt muligt på i den afsluttende fase af forhandlingerne om revisionen af finansforordningen og gennemførelsesbestemmelserne hertil at skabe den rette balance mellem beskyttelsen af de finansielle interesser, princippet om rimelige administrative omkostninger og brugervenlige procedurer.

Revisionen af finansforordningen foretages på grundlag af et ændret forslag fra Kommissionen efter den samrådsprocedure, der er indført ved Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring af 4. marts 1975, i den ånd, der gjorde det muligt at indgå en aftale i 2002. Institutionerne bestræber sig desuden på at sikre et tæt og konstruktivt interinstitutionelt samarbejde for at sikre en hurtig vedtagelse af gennemførelsesbestemmelserne og forenkle finansieringsprocedurerne, samtidig med at der sikres en høj grad af beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser.

Europa-Parlamentet og Rådet er fast besluttet på at afslutte forhandlingerne om finansforordningen, således at den om muligt kan træde i kraft den 1. januar 2007.

7. KOMMISSIONENS ERKLÆRING OM REVISIONEN AF FINANSFORORDNINGEN

Inden for rammerne af revisionen af finansforordningen forpligter Kommissionen sig til:

- at informere Europa-Parlamentet og Rådet, hvis den i et forslag til retsakt finder det nødvendigt at afvige fra bestemmelserne i finansforordningen, og at anføre årsagerne hertil

- at sikre, at der regelmæssigt i forbindelse med vigtige forslag til retsakter og væsentlige ændringer heraf gennemføres vurderinger af retsakternes virkninger under behørigt hensyn til subsidiaritetsprincippet og proportionalitetsprincippet.

8. ERKLÆRING OM NYE FINANSIELLE INSTRUMENTER

Europa-Parlamentet og Rådet opfordrer Kommissionen og Den Europæiske Investeringsbank (EIB) til på deres respektive kompetenceområder at fremsætte forslag:

- i overensstemmelse med Det Europæiske Råds konklusioner fra december 2005 om at øge EIB's kapacitet for så vidt angår lån og garantier til forskning og udvikling til 10 mia. EUR i tidsrummet 2007-2013, idet EIB bidrager med op til 1 mia. EUR fra reserveerne til finansieringsinstrumentet for risikodeling
- at styrke instrumenterne til fordel for transeuropæiske netværker og små og mellemstore virksomheder med et omtrentligt beløb til lån og garantier på henholdsvis 20 mia. EUR og 30 mia. EUR, hvor EIB bidrager med op til henholdsvis 0,5 mia. EUR fra reserveerne (transeuropæiske netværker) og op til 1 mia. EUR (konkurrenceevne og innovation).

9. EUROPA-PARLAMENTETS ERKLÆRING OM FRIVILLIG GRADUERING

Europa-Parlamentet noterer sig Det Europæiske Råds konklusioner fra december 2005 om frivillig graduering fra markedsrelaterede udgifter og direkte betalinger i den fælles landbrugspolitik til udvikling af landdistrikterne med op til højst 20 % og en mindske af markedsrelaterede udgifter. Når bestemmelserne for denne graduering er fastsat i de relevante retsakter, vurderer Europa-Parlamentet, hvorvidt disse bestemmelser kan gennemføres under hensyntagen til EU's principper, f.eks. konkurrencereglerne; Europa-Parlamentet forbeholder sig på nuværende tidspunkt sin holdning til resultatet af denne procedure. Det finder, at det vil være nyttigt at vurdere samfinansieringen af landbruget i lyset af revisionen i 2008-2009.

10. KOMMISSIONENS ERKLÆRING OM FRIVILLIG GRADUERING

Kommissionen noterer sig punkt 62 i Det Europæiske Råds konklusioner fra december 2005, hvorefter medlemsstaterne kan overføre supplerende beløb fra markedsrelaterede udgifter og direkte betalinger i den fælles landbrugspolitik til udvikling af landdistrikterne med op til højst 20 % af de beløb, der tilkommer dem fra markedsrelaterede udgifter og direkte betalinger.

Ved fastsættelsen af bestemmelserne for denne graduering i de relevante retsakter bestræber Kommissionen sig på at gøre en frivillig graduering mulig, samtidig med at den gør sit yderste for at sikre, at en sådan mekanisme mest muligt afspejler basisreglerne for politikken for udvikling af landdistrikterne.

11. EUROPA-PARLAMENTETS ERKLÆRING OM NATURA 2000

Europa-Parlamentet udtrykker bekymring over den del af Det Europæiske Råds konklusioner fra december 2005, der vedrører en formindskelse af markedsrelaterede udgifter og direkte betalinger i den fælles landbrugspolitik og følgerne heraf for fællesskabsfinansieringen af Natura 2000. Det opfordrer Kommissionen til at vurdere følgerne af disse bestemmelser, inden den fremsætter nye forslag. Det finder, at integrationen af Natura 2000 i strukturfondene og udviklingen af landdistrikterne skal gives den nødvendige prioritet. Som en del af lovgivningsmyndigheden forbeholder det sig på nuværende tidspunkt sin holdning til resultatet af denne procedure.

12. EUROPA-PARLAMENTETS ERKLÆRING OM PRIVAT SAMFINANSIERING OG MOMS TIL AT SKABE SAMHØRIGHED MED HENBLIK PÅ VÆKST OG BESKÆFTIGELSE

Europa-Parlamentet noterer sig Det Europæiske Råds konklusioner fra december 2005 om anvendelsen af reglen om automatisk frigørelse i år $n + 3$ i en overgangsperiode; Europa-Parlamentet opfordrer Kommissionen til, når sidstnævnte fastsætter bestemmelserne for anvendelsen af denne regel i de relevante retsakter, at sikre fælles regler for privat samfinansiering og moms til at skabe samhørighed med henblik på vækst og beskæftigelse.

13. EUROPA-PARLAMENTETS ERKLÆRING OM FINANSIERING AF ET OMRÅDE MED FRIHED, SIKKERHED OG RETFÆRDIGHED

Europa-Parlamentet finder, at Kommissionen ved fremlæggelsen af det foreløbige udkast til budget bør foretage en omhyggelig vurdering af de planlagte aktiviteter på området frihed, sikkerhed og retfærdighed, og at finansieringen af disse aktiviteter bør drøftes inden for rammerne af de procedurer, der er omfattet af bilag II i den interinstitutionelle aftale.